

DOMOVINA

Upravništvo „Domovine“ v Ljubljani, Knaflava ulica 5
Uredništvo „Domovine“, Knaflava ulica 5/II., telefon 3122 do 3126

Izhaja vsak četrtek

Naročnina za tuzemstvo: četrtletno 9 Din, polletno 18 Din, leto 36 Din; za inozemstvo razen Amerike: četrtletno 12 Din, polletno 24 Din, leto 48 Din, Amerika letno 1 dolar. — Račun poštnice hranilnice, podružnice v Ljubljani, št. 10.711.

Predsednik vlade Peter Živković med Slovenci Veličasten sprejem predsednika in članov vlade

Naša ožja domovina je imela te dni v svoji sredi visoke goste. V nedeljo je posetil Slovenijo predsednik vlade general g. Peter Živković. Že v soboto so prispeli v Ljubljano minister pravde g. dr. Milan Srškić, minister za gozdove in rudnike g. inž. Dušan Sernec in minister brez portfelja g. dr. Ivan Švegel. V nedeljo pred prihodom g. predsednika vlade je prišel še finančni minister g. dr. Stanko Šverljuga.

Vožnja predsednika g. Petra Živkovića z dopoldanskim osebnim vlakom je bila od Brezic do Ljubljane spremljana od navdušenih manifestacij

našega ljudstva, ki je kazalo s tem svoje spoštovanje do najzvestejšega sodelavca Nj. Vel. kralja za enotno in krepko Jugoslavijo. Na brežiškem, sevniškem in radeškem kolodvoru so pričakovali visokega gosta zastopniki občin, Sokoli, gasilci, učiteljstvo, šolska deca in številno drugo občinstvo.

Posebno slovesen je bil sprejem na Zidanem mostu, kjer se je g. predsednik razgovarjal s Sokoli, gasilci, učitelji in z učenkami. Na hrastniški postaji je govoril tudi z rudarji in jih povpraševal po njihovih plačah. Ko so mu dejali, da zaslužijo dnevno po 36, 40, 45 Din, je menil: «Rekli so mi, da znašajo plače od 60 do 150 Din na dan. Radoveden sem, kdo ima 150 Din.» Pa se ni javil nihče. V Trbovljah se je prav tako predvsem zanimal za rudarske razmere. Predstavljen mu je bil tudi predsednik trboveljskega pevskega društva «Zvon», ki obhaja te dni 35letnico svojega delovanja. Predsednika vlade je to vidno vzradostilo ter je naročil svojemu tajniku, da izplača blagajniku društva za proslavo 35letnice 5000 Din. Dalje se je zanimal tudi za trboveljsko Sokolsko društvo ter je pohvalil njegovo delavnost, ko je slišal, da šteje društvo nad 500 članov in da si je zgradilo krasen Sokolski dom. Svečani sprejemi so bili tudi v Zagorju, v Litiji, v Zalogu in pri Devici Mariji v Polju.

Nad vse svečan pa je bil pozdrav predsednika vlade na ljubljanskem kolodvoru,

kamor je prispel vlak zaradi pozdravov med vožnjo s polurno zamudo okrog 11. ure. Na peronu so se zbrali že v Ljubljani navzoči ministri gg. dr. Srškić, dr. Šverljuga, inž. Sernec in dr. Švegel, zastopniki vseh civilnih in vojaških oblastev in raznih prosvetnih in gospodarskih organizacij in številne druge odlične osebnosti.

Čim se je pojavil gospod predsednik vlade s svojim odličnim spremstvom ob izhodu glavnega kolodvora, je pred kolodvorom zbrana ogromna množica Ljubljančanov začela navdušeno vzklikati: «Živel kralj! Živela Jugoslavija! Živel Živković!» Čeprav so bili pred kolodvorom pripravljene avtomobili, se je predsednik odločil, da pojde peš do hotela Uniona. Razvil se je spotoma veličasten sprevod. Sokolska godba je igrala koračnico. Za godbo so se razvrstili Sokoli z devetimi sokolskimi prapori. V sprevodu sta bili še želez-

ničarska godba «Sloga» in delavska godba «Zarja», za katero so stopali gasilci. Posebno lepi so bili prizori, ko je mladina med burnim pozdravljanjem vsipala cvetje na gospoda predsednika.

Dospevši v hotel Union, kjer je bilo za visokega gosta pripravljeno bivališče v prvem nadstropju, je gospod predsednik izpregovoril z balkona kratko zahvalo za prisrčen sprejem.

Za priliko poseta visokih gostov se je vršila v zbornični dvorani vseučilišča, ki je bila slavnostno okrašena, svečana seja ljubljanskega občinskega sveta ob udeležbi številnih častnih gostov. Ko je stopil v dvorano gospod ministrski predsednik s spremstvom, so jih navzoči pozdravili z dolgotrajnim ploskanjem in navdušenim vzklikanjem. Po otvoritvi seje in pozdravnem govoru ljubljanskega župana g. dr. Dinka Puca

je govoril predsednik vlade g. Živković,

ki se je znova zahvalil za prisrčni sprejem in dejal: «Srečen sem, da se mi je prožila prilika, da kot predsednik kraljevske vlade naše uedinjene domovine prisostvujem svečani seji občine tega zgodovinskega mesta, naše drage bele Ljubljane, ki je vedno bila za te kraje svetilnik budne narodne zavesti in prave jugoslovenske misli ter je igrala pomembno vlogo tako pri delu za naše osvobodjenje in uedinjenje kakor danes pri delu izgradnje naše države in pri varovanju vseh velikih pridobitev, ki jih je naš celotni narod odkupil s trpljenjem in z žrtvami.

Smatram istočasno za ugodno dolžnost, da se preko vas zahvalim tudi vsemu tukajšnjemu zavednemu meščanstvu za veličastni sprejem in rodoljubne manifestacije vdanosti in ljubezni namram Nj. Vel. kralju ter vdanosti misli narodnega in državnega edinstva.

V tem radostnem razpoloženju in navdušenju prebivalcev mesta Ljubljane vidim **najboljše potrdilo, da je slovenski del našega naroda pojmlil važnost in pomen zgodovinskih dogodkov 6. januarja in 3. oktobra 1929., da je sprejel vse ideje te nove dobe in je pripravljen vdano sodelovati in podpirati kraljevsko vlado pri izvrševanju nalog, ki so ji poverjene.**

Nova doba, ki je prekinila s starimi načini delavnosti in borbe in je napravila konec žalostnim plemenskim in verskim nesporazumom in brezplodnim strankarskim sporom in prerekanjem, nam vsem nalaga tudi nove dolžnosti:

Da se končno otresemo vseh grdih navad in zablod iz preteklosti in da v polnem medsebojnem zaupanju in bratski ljubezni posvetimo vse svoje sile koristnemu delu in službi za veliko narodno in državno jugoslovensko misel!

V tem delu bomo našli vsi mi, Slovenci, Hrvati in Srbi, ustvaritev svojih velikih idealov, da kot svobodni in popolnoma enakopravni državljani, spoštujoči plemenske lastnosti in tradicije, **izgraujemo jugoslovensko bodočnost naše velike narodne skupnosti, veličino in sijaj naše mile domovine Jugoslavije.**

Tako, kakor ste, gospoda, leta 1908. ob priliki krvavih dogodkov pri proslavi sv. Cirila in Metoda disciplinirali svoja srca in svoje duše, se otrešli strankarstva in se združili k skupni borbi za obrambo svoje narodne svobode, časti in imena, tako, verujem, da se boste tudi sedaj vsi brez razlike bivše razdvojenosti združili k vzajemnemu sodelovanju, k složnemu in solidnemu delu, da obvarujemo in izgradimo vse velike pridobitve naše skupne vekovne borbe, da popolnoma uredimo in okrepimo našo milo skupno domovino kraljevino Jugoslavijo.

S temi mislimi se vam, gospoda, ponovno zahvaljujem za vse in vzklikam: **Naj živi naša lepa Ljubljana in vsi bratje Slovenci!**

Takoj po svečani seji se je gospod predsednik podal v škofijski dvorec in posetil knezoškofa g. dr. Rožmana. Po obedu se je postavila pred Union velika kolona avtomobilov, da popelje gospoda generala, ministre in drugo spremstvo.

na kratek izlet v lepe gorenjske kraje,

ki so povsod z največjim navdušenjem in spoštovanjem pozdravljali zastopnike našega vladarja. Avtomobili so se ustavili v Zgornji Šiški, v Št. Vidu, v Medvodah, nato pa v Kranju, ki je kot gorenjska metropola pripravil posebno prisrčen sprejem visokim gostom. Ministrski predsednik se je ustavil nadalje na Visokem, v Cerkljah, v Lahovčah, v Kapli vasi, v Kamniku, kjer se je zopet zadržal dalje časa, v Homcu, Jaršah, Domžalah, Trzinu, Črnučah in na Ježici. Gospod predsednik se je povsod ljubeznivo razgovarjal s krajevnimi činitelji, Sokoli, gasilci in šolsko mladino ter povpraševal po domačih razmerah. Zvečer pa je bil že zopet v Ljubljani ter se je udeležil njemu v čast prirejenega svečanega banketa v Unionu, kjer je ponovno izpregovoril, in sicer

o novih smernicah dela za Jugoslavijo.

S svojim govorom je pokazal, da tudi dobro pozna zgodovino slovenskega narodnostnega boja za obstanek v nekdanji Avstriji. Omenjal je potem neobrzdane strankarske strasti, ki so pred 6. januarjem 1929. ogražale tudi misel našega narodnega edinstva. V trenutku nezdravega prepiranja, ki bi moglo imeti nedogledne posledice za usodo našega naroda, je Nj. Vel. kralj napravil konec temu pogrešnemu početju. Čeprav nas čaka še mnogo dela in truda, da do konca izvedemo zamisel, ki je jasno izražena v manifestu 6. januarja 1929., mora vsak, ki razsodno gleda, priznati, da so uspehi dosedanega dela pomembni. Politične razmere so se znatno izboljšale. Plemenske borbe in prepiri so izginili. Duh narodnega edinstva in medsebojnega zaupanja je zavladal v vseh rodoljubnih vrstah prebivalstva. Dalje je govoril o polni verski enakopravnosti, o izenačenju zakonodajstva, ki se z velikim uspehom zaključuje, o finančnih razmerah, ki se boljšajo, o 3. oktobru 1929., ko je bila država razdeljena v devet banovin. Zaključil je govor z

zdravico na slovenski del našega naroda in na belo Ljubljano.

Predsednikov govor je bil sprejet z iskrenim odobravanjem in z velikimi ovacijami kralju in predsedniku. Govorili so še gg. profesor Sušnik, dr. Kramer, Pucelj, Ivan Hribar, dr. Ravnihar, podstarosta Sokola Gangl, pisatelj župnik Finžgar in predsednik Županske zveze Novak.

Bivši minister g. dr. Albert Kramer

je med drugim poudarjal, da tudi Slovenci smemo s ponosom reči, da smo prispevali k ustvaritvi narodnega in državnega edinstva. Veličastna zamisel jugoslovenske države je v beli Ljubljani imela svojo prvo prestolico, ko je Napoleonova Ilirija dobila enotno državno organizacijo Srbov, Hrvatov in Slovencev, čeprav je bila to šele začetna oblika. Govornik je nato kratko orisal zgodovino borbe za našo svobodo. Še so stale trdne meje države, ki nam je bila skozi veke vladar, toda klic krvi s solunske fronte, kjer so poleg srbskih bratov padali za osvobojenje vsega naroda tudi naši slovenski in hrvaški dobrovoljci, je bil močnejši kakor sovražna sila. Ko je z zmago ovenčana srbska vojska zasadila globoko v zemljo domačo zastavo svobode in uedinjenja, se je pod njo zbral tudi naš del naroda. Nato je omenjal zgodovino desetlet-

nega boja okrog urejevanja nove države in 6. januar 1929, ko je moral Nj. Vel. kralj, svest si svoje odgovornosti pred zgodovino, na novo poklicati narodu v spomin, da mu je edino le misel narodnega in državnega edinstva izvojevala svobodo, ter prevzeti nase nalogo, ki jo zastopniki naroda niso mogli več vršiti. Govornik je naglasil, da jugoslovenska misel ne sme biti več predmet medsebojnih borb, in zaključuje govor: «Naše misli hito s posebno toplino k vrhovnemu voditelju naroda, našemu ljubljensmu kralju, okrog katerega se zbiramo vsi, odločeni, da z njim skupaj za vsako ceno povedemo Jugoslavijo v srečnejšo bodočnost. Vi, gospod predsednik, ste izvrševalec kraljeve volje in njegovih načrtov. Naj bo blagoslovljeno vaše delo!»

Predsednik vlade general g. Živković je v ponedeljek še sprejemal številne deputacije iz vse Dravske banovine in izvršil več posetov v Ljubljani proti večeru pa se je odpeljal z vlakom v Beograd.

Oč slovesu so se ponovile navdušene ovacije, ki mu jih je prirejala ob kolodvoru zbrana množica ljudstva.

Ministri gg. dr. Srškič, dr. Šverljuga, inž. Serbec in dr. Švegel so posetili še Celje in Maribor, kjer so bili prav pristrčno sprejeti.

Za omiljenje kmetijske krize

Vse države se krčevito trudijo, kako bi pomagale kmetijstvu v njegovih težavah. Čitali smo, da je Nemčija zadnje čase znatno zvišala uvozne carine na različne kmetijske pridelke, tako na primer je postavila za pšenico carino v znesku 350 Din za metrski stot in je tako onemogočila vsak uvoz pšenice v Nemčijo. Na Češkoslovaškem so dozorela posvetovanja tako daleč, da bo izdala država zakon, po katerem bo uvoz žita pridržan državi, in bo s tem napravila nekak državni žitni monopol.

Tudi naša država je izdala te dni važen zakon, s katerim je povišala nekatere uvozne carine na kmetijske pridelke. Carino na pšenico je povišala od 250 na 5 zlatih dinarjev (1 zlat dinar = 11 papirnatih dinarjev) za 100 kg, na ječmen in oves od 150 na 3 zlate dinarje, na koruzo od 120 na 250 zlatega dinarja, na sočivje (zelnje, ohrovt, kolerabo, fižol v stročju, grah, bob, kumare, salato, buče, redkvice, špinačo, paradižnike in papriko) od 6 na 10 zlatih dinarjev. Uvozna carina na če-

bulo, česen in ostale luke se poviša od 350 na 10 zlatih dinarjev, na krompir od 2 na 6 zlatih dinarjev, na fižol od 4 na 15 zlatih dinarjev in na grah od 4 na 20 zlatih dinarjev. Nadalje se poviša carina na svežo in nesoljeno slanino in salo od 5 na 60 zlatih dinarjev. Tudi na drva za kurivo se je povišala uvozna carina za 100 odstotkov pri kubičnem metru od dosedanje 020 na 050 zlatega dinarja.

Zadnja leta smo videli, da se je uvozila iz tujine po nepotrebnem velika množina poljskih pridelkov, dočim ni mogel naš kmet svojih pridelkov doma vnovčiti. Tako so uvozili razni uvozniki samo v lanskem letu za 36 milijonov dinarjev tujega krompirja, domač krompir pa je gnil pri kmetih. Cena pšenici je zaradi ruske konkurence tako padla, da bi bil jugoslovenski kmet brez carinske zaščite naravnost primoran opustiti to važno kmetijsko panogo.

Težki milijoni so tudi šli vsako leto za zelenjavo po nepotrebnem iz države. Po novih za-

ščitnih carinah pa se odpira baš našim slovenskim krajem, kjer obdeluje kmet svoje polje na prav vrtnarski način, nova panoga dobičkanosnega obdelovanja zemlje, namreč pridelovanje sočivja. Dočim je šel prej ves izkupiček z mastnim dobičkom preko meje, bo po primerni preureditvi naše kmetije lahko ostal ta denar doma in nam bo pomagal reševati naše kmetijstvo.

Ugovori, da bo zaščitna carina prav tako kakor tudi pri industrijskih pridelkih dražila po nepotrebnem blago in s tem tudi otežkočila prebivalstvu življenje, so neumestni. Pri toliki konkurenci kakor obstoja baš v naši izrazito kmetijski državi, bo vedno dovolj ponudbe, ki bo pravično umerjala cene. Zaščitna carina bo le potrebno varstvo kmetu pred izkoriščanjem inozemskega nesolidnega konkurenta, ne bo pa v breme širokim plastem živež kupujočega naroda.

K vprašanju združenja malih občin

Z dežele smo prejeli:

V članku 23. oktobra smo pojasnili, da majhne občine v bivši Avstriji niso nastale zaradi potrebe in zahtevo ljudstva, ampak večinoma zaradi strankarskih ozirov. Da bo «Slovenski gospodar» videl, da razmere dobro poznamo, naj navedemo naslednje:

O občinah je odločil v bivši Avstriji deželni zbor na podlagi deželnega zakona. V tistih pokrajinah, kjer je imela strankarska duhovščina odločilen vpliv, so se občine cepile in nastalo je veliko število majhnih občin. To se je dogajalo posebno v bivši Kranjski in Štajerski. Iz tistih časov obstojajo v teh pokrajinah majhne občine.

Koroška dežela pa na primer ni usvarjala majhnih občin. Že davno pred vojno je Koroška začela male občine združevati in je izdala zakon, da mora vsaka občina imeti svojega strokovno izvežbanega tajnika. Zato pa so koroške občine bile že pred vojno na glasu dobrega gospodarstva. To si naj zapomni «Slovenski gospodar», ki je pokazal svojo staro barvo s tem, da zagovarja male občine, čeprav je jasno kakor beli dan, da male občine mnogo stanejo, a ne morejo ničesar v redu napraviti.

«Slovenski gospodar» ni navedel niti ene stvarne točke v prid svojemu zagovoru majhnih občin. Velike občine bodo imele več sredstev in

M. Silvester:

Na potih usode

(Dalje.)

Vrnili so se nazaj k pogorišču, kjer so videli same zamaknjene ljudi, ki niso ne bedeli ne spali. Videči poleg njih še vrče, polne vina, so si ga tudi sami privoščili in se kmalu nato tudi sami nahajali v istem stanju kakor njihovi tovariši.

Edini, ki je ohranil stanje toposti, je bil starikav menih, ki ni smel piti vina zaradi silnih želodčnih bolečin. Ta menih si pa ni znal drugače pomagati, kakor da je zaprl glavna vrata in šel zvonit plat zvona, da bi s tem privabil tlačane na pomoč.

Starika je samo za hip obiskala vdova, nato pa je izginila zopet nazaj na Ječmenišče, kjer je zbrala okrog sebe ukaželjno mladino ter jo učila čitanja in pisanja, odrasle pa v pripravljanju raznih zdravil in obličev. Kadar je pa bila posebno dobro razpoložena, tedaj je učila fante in dekleta raznih plesov.

V starki je videla vsa zadruga le neko skrbno mater in ni nikomur prišlo na misel, da bi jo sovražil ali omalovaževal. Zlasti možje in mladeniči so ji bili hvaležni za njen trud, ki ga je imela z ureditvijo in utrditvijo podzemskih trdnjav, katera je tvorila že cel labirint hodnikov, vhodov in izhodov, a vse tako skrito, da

bi jih nepoučeni sploh ne opazili. Zelo so ji bili hvaležni mladeniči, ki jih je poučevala v umnem sablanju. Zaradi tega so bili napram Turkom, ki so se po večini posluževali v boju krajših handžarjev, pretežno na boljšem.

Poleg tega so pa imeli na tazpolago že večje število malih, toda vztrajnih bosanskih konj, katere so si nabavili za v samostanu zaplenjeni denar. Ni jih bilo torej strah, če bi slučajno zašel Turek na Ječmenišče.

Sedaj pa pogledjmo še nekoliko v samostan. Kakor je starka slutila, je preteklo skoro teden dni, preden so dosegli omamjeni menihi in hlapci normalno stanje. Prebujali so se kakor iz dolgega spanca na svojih ležiščih, kamor so jih spravili uslužni tlačani, ki so prišli na tlako.

Valpet je dolgo premišljal, kako se je vse dogodilo, in si je o dogodku ustvaril le nejasno sliko. Isto se je godilo ostalim. Glede opata so menili vsi, ko so videli izropano blagajno, da je najbrže storil isto kakor eden njegovih prednikov, da je namreč pobasal denar in se zmuzal v svet.

Toda že omenjeni bolehní menih je trdil, da so vdrli v samostan roparji, ki so vlekli preko stopnic nekega človeka, dozdevno mrtvega, in izginili z njim na plano skozi stranka vrata.

Zdajci se je šele posvetilo valptu v glavi. Pred oči mu je jasno stopila slika, kako je privedla skupina neznanih ljudi požigalca in kako

so ga vrgli nato v goreči hlev. Ali ni bil to morda njihov opat? To misel je tudi izrekel. Strašno domnevo so hoteli tudi razjasniti. Podali so se skrivaj na pogorišče in jeli brskati po pepelu, kjer so domnevali, da mora ležati ožgano okostje dozdevnega požigalca. Že po kratkem iskanju so naleteli na ožgane kosti nesrečne žrtve; našli so pa tudi v pepelu opatov zlat pečatni prstan. Sedaj ni obstojal noben dvom več, da so lopovi vrgli v ogenj opata, katerega so gotovo prej omamili. Kaj, če se ni tudi njim potaknil strup, ki jih je omamil. Vrnili so se nazaj v samostan, noseč seboj ostanke opata — zogljenene kosti, ter jih položili na katafalk poleg glavnega oltarja. Na vsak način se je moralo preiskati tudi vino, ki se je nahajalo v grajski kleti. Na predlog valpta so poklčali v samostan več mladeničev tlačanov ter jim dali piti samostansko vino. Kako so pa ostrmeli menihi, ko so opazili kako se polašča tlačanov isto stanje, v katerem so se sami nahajali. Polastila se jih je velika žalost, kajti videli so, da je uničena vsa velika zaloga vina v samostanskih kletih.

Ko so našli prazne tudi vse ječe, so verjeli lahkoverni menihi, da jih je začarala stara čarovnica, ki so jo namerjali sežgati na samostanskem vrtu, ker je odklonilo mestno sodstvo v Krškem sežiganje čarovnice na savskim produ: z izgovorom, da menihi iz Kostanjevice niso plačali nikdar po postavi določene takse za justifikacijo in da jim vedno kaj odščitneje za razne namene.

bodo gmotno bolje izhajale kakor majhne ednice.

Pri vprašanju združitve majhnih občin pač ne more biti odločilno, če bo ena ali druga oseba morala napraviti nekaj korakov več do župana, da opravi svoje posle pri občini, nego naj odločujejo pri tem gospodarska in druga važna prашanja. Če bi šli na pot «Slovenskega gospodarja», ki je zopet enkrat udrihal po nas kar s krampom, ker mu je zmanjkalo dokazov, bi morali biti tudi mi hudi. Toda mi rečemo samo: Zapomnite si «Slovenskega gospodarja», ki zagovarja male občine. On noče, da bi se vam z združenjem več malih občin v eno večjo zmanjšale davščine, ki so potrebne za vzdrževanje občinskega aparata.

Resna beseda zagovornikom šmarnice

Stalno nam prihajajo pritožbe zaradi preganjanja šmarnice po oblastvih in zaradi našega poučnega pisanja proti tej strupeni pijači. Tako nam piše nepodpisana dopisnica, ki se naziva za Američanko, vrnivši se po dolgih letih svojega bivanja v Ameriki na obisk v domovino, med drugim naslednje: «Ko smo čitali vaš list, smo prišli do važne zadeve, namreč do šmarnice. Šmarnica je najbolj zdrav ameriški trs, ki ne vsebuje nobenega strupa. Nikakor se ne morem načuditi, kakšno zahvalo smo dobili Američani, da še naših nedolžnih rastlin ne dovolite rasti v svoji deželi. Pustite vendar izmučenim delavcem, da si malo okrepečajo trudne ude. Omenili ste tepež v svojem časniku. Gotovo se še spominjate starih časov in veste, da so se fantje tudi nekdanj pretepali. To je pač že stara navada in ni prav nič novega. Zato jih ne zatirajte, temveč ljudem pustite vsaj to pravico, da so lahko veseli po svojem trdem delu. Tepež ni njihova novost, ampak stara navada. Stara navada pa je železna srajca. Šmarnica ne vsebuje strupa. Kdor je začel to pripovedovati, temu se mu je pač začelo vrteti po glavi...»

Tako oštevja žal zelo nevedna neznanka vse one, ki nekaj vedo. Res, daleč smo prišli. Naše resne besede proti tej zastrupljevki našega naroda so torej pri nekaterih učinkovale tako, da nas hočejo učiti, češ, da smo na krivem potu. Vemo sicer, da se je prav težko odločiti mnogim vinogradnikom, ki so, zaslepljeni po bogatem

Gotovo so bili roparji, ko so na take zviti način oprostili čarovnico, v zvezi s samim hudim. Zazeblo jih je od samega strahu ter so izginili v cerkev, kjer so opravljali obred za pokojnim opatom in objekali izgubo tolike količine vina. V času, ko so se nahajali v samostanski cerkvi menihi pri molitvah, so nosili hlapci zastrupljeno vino iz kleti ter ga zlivali v samostanske kanale. V samostanu je vladal močan vduh po vinu in ljudje daleč doli ob Krki so obhvalovali vodo reke, ki je možno dišala po vinu, in so domnevali, da se vrši čudež, ki bo polagoma izpremenilo vodo v vino.

Kostanjevičani so kmalu izvohali, kako pesem je zopet zaigrala usoda sosednjim menihom. Privoščili so jim to nezgodo in upali, da pride v kostanjeviški samostan nov opat iz Vetrinj na Koroškem, ki vsaj ne bi bil tako kratil pravice mesta, ki so bile zapisane in potrjene na starih pergamentih.

VIII.

Kolo časa se je sukalo dalje. Po preteku nadaljnjih petih let krenimo zopet na Ječmenišče in v druge, nam že znane kraje, da vidimo, kaj je prinesla usoda na svojih skrivnostnih potih našim ljudem.

Vedeževalka je ostala trajno na Ječmenišču, ker ni zaupala več zahrbtnim kostanjeviškim menihom, kajti od vseh strani so ji prišle na uho vesti, kako lovijo nevšečne in neljube starke in žene, jih obsojajo kot čarovnice in sežigajo na

grmadah. Zlasti Krško je bilo na glasu kot sežigališče živih žrtev ženskega spola. S strahom so se spraševale devojke, žene in starke: «Ali smo mi v resnici manj vredne kakor moški? Ali se nam ti klanjajo in hlinijo ljubezen samo zato, da nas že naslednjega dne izroče rabljem? Ali nas ni učila duhovščina, da smo tudi me ustvarjene po božji podobi in ali ne velja tudi za nas najvišje načelo Boga človeka o ljubezni do svojega bližnjega? Kako naj izvršujemo čarovnije kot neuke in v naobrazbi zaostale, če niti vелеučeni možje ne znajo čarati? Pravijo, da smo s samim vragom in z njegovo žlahto v zvezi. Kako rade bi bile pajdašice vruga, da bi se mogle znositi nad učenimi bedaki, ki take reči verjamejo!»

Take in enake misli so obhajale ne samo vedeževalko, temveč tudi druge ženske. V krogu svojih Uskokov se ji seveda ni bilo bati, da jo izroče plamenom. Pozorna pa je bila na vsakega tujca.

K temu pa je prišlo še dejstvo, da je nekoč Ljubica v dobrem razpoloženju izdala vso skrivnost mestnemu rihtarju in rihtarici. Seveda, če je enkrat vedel mestni rihtar kako posebno novico, potem jo je moralo zvedeti seveda tudi vse mesto. Preko meščanov je dospela novica še topla v samostan. Novoizvoljeni opat je takoj zaslišal starejše prebivalce samostana in kar mu je manjkalo za dopolnitev vrzeli, je razbral iz kronike, ki je pa bila seveda pisana tako, da so bili postavljeni menihi za nedolžne žrtve in svetnike, a hajdukinja za krvoločno zver, ki je brez po-

voda morila in zastrupljala vse, kar je dišalo po samostanu.

Hitro je bila izkopana tudi stara sodba in nebroj vohunoy je dobilo nalog, da dobe starke v roke živo ali mrtvo in jo privedejo v samostan. Vsi vohuni so odšli vsak zase v smeri na Ječmenišče.

Medtem ko so v samostanu kar kopneli po krvavi osveti, je starka sedela v svojem podzemskem kraljestvu, imela v naročju ljubljeno glavo svojega Hasana ter se z njo pogovarjala. Naenkrat se ji je pa dozdevalo, da je Hasan skremžil svoj obraz v ostudne gube in da so njegove oči široko odprte. Pritisnila je glavo na svoje suhe in sloke prsi, položila sence svoje glave na teme lobanje in vzkliznila: «Hasan, čemu se huduješ na mene, vsaj prešinja tvoj duh moje celo bitje? Povej, s čim sem te razžalila.»

In ko je tako sklonjena pričakovala odgovora, ji je dejal neki notranji glas: «Pazi se, nesreča ti preti, vohuni so že blizu.»

Zahvalila se je Hasanu za njegovo razodetje. Ko je še bila v duševnem stiku z rajnikom, je že prispel stari guslar, ter jo zbudil iz njenih sanj z besedami: «Hej, stara, daj iz rok tisto lobanjo in poslušaj, kaj ti imam povedati! Pravkar so dospeli semkaj trije možaki srednjih let, ki govore naš jezik le za silo. Izdajajo se za iz ujetništva se vračajoče vojne ujetnike, kar pa seveda niso, ker so rejeni kakor samostanski hlapci. Dejali so, da so čuli, da se nahaja med nami vedeževalka, ki zna z vso zanesljivostjo prerokovati bodočnost.

Hitro!

Hitro!

50.000 dinarjev

RADION

nagradna naloga

ki se zaključuje

30. XI. 1930

Kdor želi dobiti nagrado, naj gre takoj k svojemu trgovcu in naj zahteva brezplačno karto za sodelovanje in pogoje!

donosu in neobičajni odpornosti novih trt, zasadili svoje opešane vinograde s samimi samorodnicami.

Toda, kaj jim pomagajo danes zidanice, polne šmarnice, če ni skoro nikogar, ki bi jo kupil. Sami lastniki pa kopljejo s to strupeno pijačo prezgodnji grob sebi in svoji rodbini. Težko je opustiti danes šmarnični nasad, vendar zdravje zahteva iztrebljenje. Šmarnica ni le provzročiteljica najsirovejših zločinov, ona počasi, a vztrajno tudi razkraja telo svojih čestilcev. Pojavijo se motnje v delovanju srca, jeter in ledvic. Temu se pridružijo huda živčna obolenja, ki tirajo mnoga nesrečnika na vsezadnje celo v norišnico. To je na mnogih primerih dognana resnica, ki je ne ovrže noben še tako vnet zagovornik te strupene pijače.

Nikakor nismo pričakovali, da bi se naši ljudje, ki se vrnejo iz prosvetljene Amerike, zavzemali za pijanske tepeže in se pri tem sklicevali na to, da so bili tepeži na dnevnem redu že v davnih letih pred uvedbo šmarnice. Splošna izobraženost je pregnala sirovost iz narodov, pri nas pa se imamo zahvaliti alkoholu, posebno še

strupeni šmarnici, da je, žal, marsikje še ostalo pri starem.

Nikakor si ni izmislil borbe proti šmarnici kar za šalo kak prismojenec, temveč je do te borbe prišlo zaradi strašnega učinkovanja šmarničnega strupenega alkohola.

Hoteli bi samo pokazati takemu ljubitelju šmarnice, kakšni so notranji organi nesrečnika, ki je dolga leta užival ta strup. Zelodec je poln gnojnih ran in tvorov, povečano srce tone v maсти, jetra so nabrekli in trda kakor kamen, dočim so ledvice tolikanj razdrapane, da ne morejo vršiti svojega važnega posla. Če pogledamo možgane, vidimo v njih zmešana mesta, ki jasno pričajo o pogubonosnem delovanju šmarničnega strupa na centralo našega telesa. Le v korist ljudi ne moremo opustiti našega boja proti šmarnici. Za sveto dolžnost smatramo ta naš boj in vsi pametni ljudje nas bodo pohvalili, da govorimo tako odkrito, čeprav si, žal, med nevednimi in zaslepljenimi šmarničarji ne bomo s tem dobili prijateljev. Naše načelo pri tem je: Vse za zdravje našega naroda!

šile marca meseca prihodnjega leta, izvoljen za novega predsednika bivši zvezni kancelar doktor Schober.

Koroški Slovenci so pri volitvah v avstrijski parlament volili skupno s krščanskimi socialci,

kar je povzročilo med njimi samimi kakor tudi v Jugoslaviji mnogo nevolje, ker je znano, da avstrijski krščanski socialci danes niso dobro razpoloženi napram naši državi. Pri volitvah v koroški deželni zbor pa so nastopili s samostojnimi listami ter zbrali na njih okoli 9000 glasov. S tem sta bila izvoljena v deželni zbor voditelja koroških Slovencev župnik Starc in zdravnik doktor Petek.

Tudi v Zedinjenih državah so se vršile pretekli teden volitve,

in sicer v reprezentančno skupščino in v senat, kjer je bila izvoljena ena tretjina novih senatorjev ter 32 guvernerjev ameriških zveznih držav. Proti vsemu pričakovanju so dosegli pri teh volitvah ameriški demokrati sijajen uspeh. Izvoljenih je bilo v reprezentančno skupščino nad polovico demokratov, v senat pa tudi toliko. Ta preokret med ameriškim ljudstvom, ki je pred tremi leti pri volitvah ameriškega predsednika glasovalo v veliki večini republikansko, ker je bilo razočarano zaradi povojne politike demokratske stranke, je vzbudil največje zanimanje vsega sveta. Pripisujejo to predvsem silni gospodarski krizi, ki je objela tudi Ameriko, tako da je naraslo število brezposelnih že na 5 milijonov, dalje velikim borznim polomom in pa uvedbi visokih zaščitnih carin, s katerimi so Američani razburili evropsko javnost, da je pričela odklanjati nakup ameriškega blaga, katerega izvoz pada v poslednjem času stalno. Veliko vlogo pa je igralo pri volitvah tudi vprašanje ohranitve prohibicijskega zakona, to je zakona o prepovedi točenja alkoholnih pijač. Demokrati so pričeli sedaj delovati za omiljenje tega zakona in so si s tem pridobili mnogo prijateljev.

V Beogradu se je vršilo 11. novembra slavnostno odkritje spomenika hvaležnosti Franciji,

ki ga je izdelal naš znameniti umetnik Meštrovič. Ob tej priliki so bile v Beogradu velike manifestacije za francosko-jugoslovensko prijateljstvo, ki so pokazale, da sta si oba naroda še vedno tako blizu in prijateljsko razpoložena, kakor sta bila včasih, ko sta se z ramo ob ramo borila proti skupnim sovražnikom.

Politični pregled

V nedeljo 9. t. m. so se vršile v Avstriji volitve v novi avstrijski parlament in deželne zборе vseh zveznih dežel.

Proti pričakovanju so potekle volitve popolnoma mirno ter ni prišlo do nikarih spopadov. Volilna udeležba je bila nepričakovano velika ter je na nekaterih voliščih volilo do 98 odstotkov volilnih upravičencev. Pri volitvah so

vzdržali socialisti kljub najhujšim napadom vse svoje postojanke

ker priporili na Dunaju celo en nov mandat, tako da bodo v novi skupščini z 72 poslanci najmočnejša stranka. To je vsekakor velik uspeh avstrijskih socialistov, če se pomisli, da so se morali boriti proti skupnemu napadu vseh meščanskih strank in najhujšemu nasilju vlade, ki ni izbirala sredstev v borbi proti njim. Dočim so se socialisti tako dobro odrezali, pa so

utrpeli krščanski socialci znaten poraz,

ker so izgubili 7 mandatov, tako da bodo imeli sedaj samo 66 poslancev v novi zbornici in ne bodo več najmočnejša stranka kakor doslej. Padec njihovih glasov pripisujejo politični krogi

predvsem zvezi s fašističnimi heimwehrovci, ki so nastopili nekje na skupnih listah s krščanskimi socialci, nekje pa tudi s samostojnimi listami.

Heimwehrovci so odnesli iz volilne borbe samo 8 mandatov, čeprav so napovedovali, da bodo imeli najmanj 20 do 30 poslancev.

Zanimivo je, da sta propadla na samostojnih heimwehrovskih listah njegova glavna voditelja dr. Steidle in notranji minister knez Starhemberg. Schobrov blok, obstoječ iz kmetske zveze in stranke velenemcev, je zbral 19 mandatov, kar pa je pripisovati predvsem temu, da je bil nosilec kandidatne liste med uradničtvom in meščanskimi sloji splošno priljubljeni bivši zvezni kancelar dr. Schober.

Vloga Schobrovega bloka v novi zbornici bo vsekakor zelo velika, ker bo le z njegovo pomočjo mogoče sestaviti meščansko vlado, ki bo dovolj močna. Po dosedanem razpoloženju v Schobrovem bloku je pričakovati, da se bo ta sporazumel s krščanskimi socialci in heimwehrovci ter skupno z njimi sestavil novo vlado. V tem primeru ni izključeno, da bo pri prihodnjih volitvah avstrijskega predsednika, ki se bodo vr-

ker bi pa radi vedeli, kaka usoda jih čaka, bi si radi pustili vedeževati. Naši ljudje so me poslali semkaj, da ti sporočim njih željo.»

«Dobro», je odvrnila starka. «Ali si pogledal tem tujcem malo v oči?»

«Bogme da sem in meni se dozdeva, da imajo ti ljudje zle namene.»

«Dobro. Jaz pa vem povsem zanesljivo, da so to odposlanci kostanjeviškega samostana, ki imajo nalog, da se me polaste in me privedejo v samostan, kjer mi hočejo pripraviti veselje posebne vrste. Toda dečki se varajo, ako menijo, da bodo imeli dober uspeh. Poslušaj me torej, starec, kaj ti povem. Idi sedaj nazaj v selo in jim povej, da jih pričakujem čez eno uro na klancu Štinčke.»

«Pazi se, stara! Ali naj naročim dečkom, da ti naj sledijo na skrivaj?»

«Ne!» je odločno odvrnila starka. «S takimi ljudmi sem vajena občevati po svoje. Če te baš zanima moje vedeževanje, priplazi se na Štinčko in videl boš, da še nisem pozabila vedeževanja.»

Guslar je predobro poznal starko in je tudi dobro vedel, da bo starka obračunala s hlapci na krvav način.

Komaj je odnesel starec pete, se je dvignila starka s svojega sedeža, slekla svoje vrhnje žensko krilo, si nataknila jekleno srajco, ki je obstojala iz cele množice jeklenih žic. Po vrhu si je pa nadela navadno seljaško moško obleko, a namesto klobuka si je pritrdila na glavo jeklen šlem. Zatem si je zataknila v levo hlačnico vitko sablo in zakrila njen ročaj z ogrom modrega suknene-

suknjiča. Za vse primere si je dala za pas še kratko bodalo, v žep suknjiča pa vtaknila nekaj stekleničic.

Podzemsko domovje je zapustila pri enem stranskih, v gosti goščavi se nahajajočih izhodih in krenila nato proti komaj četrt ure hoda oddaljeni Štinčki. Hodila pa ni nalašč po gozdu, temveč naravnost po travniku, tako da so jo morali hlapci že oddaleč opaziti.

Na klancu se nahajajoči vohuni so si že v tihem pomenku meli roke, da bodo na tako lahek način prišli v posest tako iskanega plena, ko so zagledali starčka, ki se je približeval skupini. Dospevši do hlapcev jih je starec oholo pogledal in vprašal z izpremenjenim glasom, ali poslušajo ptice, kako usodo jim prerokujejo in kaj med seboj čeblijajo.

Vohunom ni bilo to vprašanje všeč in so odvrnili dozdevnemu starcu, naj kmalu izgine, sicer mu bodo ptice pele posmrtnico.

Ta odgovor pa je razljutil starca. Stopil je bliže k vohunom in se zadržal: «Strahopetci! Trije hočete napasti enega človeka, ki je vrhu tega še starec, in to še na tleh, ki je last hrabrih Uskokov. Proč od tukaj, vohuni kostanjeviškega opata, ki ne zna drugega kakor sežigati starke in oskrnjati dekleta in žene!»

Hlapci so za trenutek osuplo obstali, ker so iz ust starca doznali, da so razkrinkani. V hipu so pa tudi spoznali, da pred njimi stoječi starček ni možak, temveč tista starka, ki jo iščejo. «To je tista čarovnica, ki je z vragom v zvezi...»

Njih besede pa niso izzvenele do kraja, ko jih je prevpila starka s hreščočim glasom: «Ne razkačite me, sicer ne prevzamem nobene odgovornosti za vaše življenje.»

«Hahahah...» so se zakrohotali vohuni. «Takale stara spaka nam bo grozila, v vrečo z njo in jutri se naj cvre na ognju!»

Skočili so k starki, da jo zmašijo v vrečo, katero so prinesli s seboj, toda v tem trenutku je starka odskočila za nekaj korakov nazaj in bliskoma potegnila svoj meč in ga zavrtela v zraku. Z dvema skokoma je bila zopet poleg vohunov, oziroma klosterskih biričev. Slednji niti mislili niso na to, da bi se postavili v bran z orožjem, ki so ga imeli pri sebi, temveč se navalili na starko samo z rokami, hoteč jo pobiti na tla s pestmi. Če bi poznali starko in njeno spretnost v rabi sable, bi gotovo ne napravili te napake, kajti že v naslednjem trenutku so ležali na tleh preveč srčni hlapci s presekanimi kitami in mišicami na rokah.

Kakor mačka je z naglimi kretnjami porezala hlapcem ušesa in iztaknila vsakemu desno oko. Ko je dokončala to delo, je dejala hlapcem: «Tako, dragi moji biriči, sedaj vidite, da zna starka malo več kakor samo čarati. Sporočite svojemu opatu, da se bo vsak birič, katerega pošlje na mojo sled, vrnil z enakimi znamenji nazaj v samostan.»

(Dalje prihodnjic.)

Priporočajte in širite „Domovino“!

DOPISI

GORENJI LOGATEC. Dramska družina «Soča» iz Ljubljane se je s svojim novim gostovanjem v našem Sokolskem domu prav dobro uvedla. Že uvodne besede g. Kraglja so našle topel odmev v naših srcih. Strindbergova drama «Oče» je z dobro zasadenimi glavnimi ulogami vezala številno občinstvo v stopnjujoči se napečnosti od začetka do konca. Navdušeno ploskanje ob koncu igre je bilo dokaz, da je predstava splošno ugajala. Naj bi se izpolnile besede gospoda Kraglja, ki je poudarjal, da se bomo še videli!

TRŽIŠČE NA DOLENJSKEM. Prvo gospodarsko dobrodelno društvo v Tržišču je zopet izgubilo dva ugledna člana. Na Telčah je preminil, kakor je «Domovina» že poročala, g. Ivan Dulc. Bil je ugleden in premožen posestnik. Da je bil priljubljen, je pričalo toliko ogromno število občinstva, ki ga je spremljalo na njegovi zadnji poti k večnemu počitku. Spremljala ga je tudi PGDD Tržišče z zastavo. V ljubljanski bolnici je pa preminil posestnik g. Ivan Gregorčič iz Križa. Blag ji jima spomin!

ROB NA DOLENJSKEM. Naše prostovoljno gasilno društvo je pred kratkim časom prejelo v Strojnih tovarnah in livarnah v Ljubljani naročeno motorno brizgalno. S tem je odvaljena velika skrb za naše vasice ob primerih požarnih katastrof. Predzadnje nedeljo smo brizgalno preizkusili in ugotovili, da deluje brezhibno. Pretekli dnevi se je pri nas osnoval pripravljalni odbor podružnice Sadjarskega in vrtnarskega društva v Robu. Že prvi sestanek je pokazal, kakšno zanimanje kažejo naši sadjerejci za prevažno ustanovo. Šolski upravitelj, ki vodi vso akcijo, je v kratkem nagovoru objasnili pomen tega društva za naše kraje. Upamo, da bo složno delo prineslo mnogo koristi našemu ljudstvu.

GOMILSKO. (Smrtna kosa.) Na Gomilskem v Savinjski dolini je umrla v starosti 78 let ugledna gostilničarka in posestnica ga. Antonija Kunstova, tašča g. Sege, šolskega upravitelja istotam. Smrt je marljivi gospodinjici prav nenadoma pretrgala nit življenja. Še na predvečer se je prav živahno razgovarjala in šalila z domačimi, a drugega dne, v petek, je bila že mrtva. Pokojnica je bila znana kot poštena in usmiljena žena, ki je bila vedno radodarnih rok. Pogreb,

ki se je vršil ob številni udeležbi občinstva, je pričal, kako je bila pokojnica spoštovana. Blag ji spomin!

SV. JEDERT NAD LAŠKIM. Dne 7. t. m. se je prvič sestal novoizvoljeni krajevni šolski odbor pri sv. Jederti. Za načelnika je bil izvoljen g. Golob Karel, za blagajnika pa g. Knez Martin. Člani odbora so gg.: Selič Jakob, Povše Martin in Bantan Karel. Po prevzetju poslov od prejšnjega odbora se je učitelj g. Vidmar na kratko poslovil od župnika g. Lončariča, poudarjajoč velike zasluge, ki jih je imenovan v 16 letih svojega neumornega dela v odboru napravil za šolsko mladino.

SV. JURIJ OB TABORU. Na praznik Vseh svetnikov smo tudi pri nas kakor navadno lepo okrasili grobove svojih dragih. Posebno ganljivo je bilo, da sta se naše učiteljstvo in šolska mladina spomnila na pokojnega učenca Josipa Obriskajla. Šolska mladina mu je prav lepo okrasila grob in nanj položila prekrasne vence. Pred odhodom od groba svojega sošolca mu je zapela še lepe pesmi. Bog ji povrni!

SV. TROJICA TIK ROGAŠKE SLATINE. Naša cerkva stoji na malem gričku in pri njej se nahaja pokopališče za Rogoško Slatino in njeno okolico. Na Vseh svetnikov dan je prišlo gori mnogo ljudstva s cveticami in venci, ki so jih polagali na grobove svojih pokojnih, ki tukaj počivajo. Pevsko društvo «Sloga» je na grobovih zapelo nekaj lepih žalostink. Pripomniti pa moramo, da je prav neprimerno, da se nahaja gostilna skoro tik pokopališča. V tej gostilni je bilo na praznike, posvečene pokojnikom, vpitje pijančkov celo preko policijske ure. Fantje, ki so zvečer zvonili, so se tako napili, da so pozabili na čas zvonjenja. Namesto da bi zvonilo do 11. ure zvečer, so ropotali z zvonovi menda celo do 4. ure

zjutraj. Popivali in kadilji cigarete so kar tam ob cerkvi. Gospod kaplan je imel drugega dne lepo pridigo in dajal lepe nauke, ali, žal, da bodo imele njegove besede malo sadu, dokler ne bo zabranjena ob takem času godba v gostilni. Tudi policijska ura se mora upoštevati v okolici in ne samo v Rogoški Slatini. Najmanj pa je, kar zahtevamo, da imajo vsaj grobovi mir pred nesrečnim alkoholom. Oblastvo se naproša, da strogo nastopi proti taki propadlosti. — I. Vidgaj.

SV. VID PRI PTUJU. (Smrtna kosa.) Te dni smo v veliki udeležbi vojakov, učencev, gasilcev, učiteljev in drugih pokopali komaj 25 let starega mladeniča pilota Josipa Satlerja. Iz Zagreba so ga pripeljali na njegov dom, odkoder je bil veličasten pogreb 1. t. m. na domače pokopališče pri Sv. Vidu. Spremljala ga je velika množica. Pri slovesu od hiše in pri odprtem grobu ni ostalo nobeno oko suho. Počivaj, Jože, mirno! Tvojim staršem, bratu in sestri najiskrenejše sožalje!

TINJE NA POHORJU. Šele, ko je pri nas skopnel zgodnji sneg po gozdovih, vidimo, kako strašno sta predzadnji teden gospodarila med drevjem vihar in snežni metež. Ne vemo, ali je več škode pri sadnem drevju ali v gozdu. Ni hiše, pri kateri bi ne bil vihar podrl stare hruške ali slive. Po gozdovih pa leži drevje vse križem. Vihar ni podrl samo smrek, ki imajo korenine na površju zemlje, temveč tudi bore, ki so bili globoko vkoreninjeni. Nekatera debla so kar zvrta kakor trta. Ni koticčka, kjer bi ne bilo podrtega drevesa. Pri današnji slabi lesni kupčiji pa še ta strašna nezgoda! Kmetje prosijo oblastva, da upoštevajo to škodo pri odmeri davka.

STROČJA VÁS PRI LJUTOMERU. Tukaj sta obhajala 26. oktobra zlato poroko krojaški mojster g. Jakob Vogrinec in njegova žena ga. Marija v krogu svojih pridnih otrok, vnukov, sorodnikov in prijateljev. Vsi dobri vaščani so radevolje prispevali razna darila, da se je slavje moglo vršiti čim lepše. Gostija je bila v gostoljubni hiši g. Akermana, kateremu gre največja zahvala. Zakonska jubilaanta se tudi vsem dobrotnikom zahvaljujeta za vse dobrote, ki sta jih prejela ob priliki jubileja. Hvala! Zelimo še bisereno poroko!

ŽETALE. Naznanjam Vam žalostno novico, da se je spet pokazala podivjanost mladine. Predzadnje nedeljo zvečer so ubogega cerkovnika in mizarja Jožefa Blazino napadli na cesti ter ga poškodovali, da je kmalu umrl. To je žalosten

**Pomladitev
v 24 urah**

Je, kakor sporoča njeno zahvalno pismo, dosegla ga. dr. A. v Pragi: Deset lončkov Eroskreme, ki sem jih dobila od vas, sem morala prepustiti znancem. Moj obraz je dobra reklama za vašo kremo, kajti kljub svojim 49 letom sem videti lepa in mladostna. Eros-krema odstrani nagio in sigurno vse zajejalce, gube, pege, nosno rdečico, rjave in rumene lise, solnčne pege. Garancija: ali denar nazaj, če ni uspeha. Cena 12 Din, 3 lončki 25 Din, 6 lončkov 40 Din. Dr. Nic. Kemény, Košice C, poštini predal 12/E 10, Češko-slovaška.

Gus! niša:

Klic zemlje

(Dalje.)

Ko sta ostala v sobi sama, jo je vprašal, ali je morda bolna.

Ni ga mogla nalagati. Ko se je ozrla v odkritosrčni in jasni obraz moža poštenjaka, ji je vest ukazala, naj mu zaupa. Povabila ga je s seboj v pisarno in mu vse razodela.

Mož je kar zazijal.

«In zaradi take neumnosti hočete od nas? Nikoli ne! Svojega bedaka bom že naučil kozjih molitvic!»

«Pustite ga! Sam ni ničesar kriv! Vedno je bil dostojen mladenič. Niti besede mi ni nikoli rekel o ljubezni. Prav prikupljiv fant je! Če me res ljubi, mu tega ne morem zameriti. Ljubezen ne vpraša, temveč vzplamti kakor požar, ki često uničuje! Tudi ljubezen včasih uničuje živa srca človeška! To sem čitala in prepričana sem, da je res tako! Ali ni najpametneje, da izginem jaz sama?»

Ferjan je zanikal.

«Ne! Nikoli ne pojdete odtod! Zaradi take neumnosti že ne! Urši bom že jaz jezik zavezal! Predolg je in ji ne bo škodilo, če ji ga malo pristrižemo! Nisem zastoj občinski svetovalec! Še danes jo pokličem na županstvo. Ne bo vas blatila med vaškimi babnicami, S fantom se

bova pa tudi pomenila! Ker je morda res drugače nedolžen, ga ne bom tako strogo prijel, saj se vi sami zavzemate zanj. Pogovorila se bova lepo in pametno. Če se hoče oženiti, naj pa vzame Katro! Saj mu prepustim vse, a gospodarstvo si obdržim, da me ne bo kdo postrani gledal!»

In tako je bila prošnja lepe poštarice res napisana. Ni pa romala na ravnateljstvo. Obležala je v košu za papir, kjer jo je našla njena strežnica, ki se ji je škoda zdelo belega papirja in ga je vzela s seboj. Doma je radovedna babnica počasi prečitala prošnjo. Nato je raznesla po vasi, da bo poštarica kmalu odšla, saj je sama prosila predstojništvo, naj jo prestavijo, ker so se ji menda zamerili ljudje v Zaseki.

Skrbi starega župnika.

Belolasi župnik Obžolt Ozebek je hodil zamišljen po svoji sobi. Obmolil je brevir in prečital pošto. V roki mu je ostalo pismo, ki ga je dobil od škofijskega ordinariata. Škof mu je naložil, naj mu sporoči, koliko je resnice na govoricah o svetnici v Zaseki.

Župnik je letal po sobi, mahal s pismom okoli sebe in se jezil:

«Kaj hočem jaz, betežen stavec? Kako naj ugotovim, koliko svetosti je na tej ženski? Sveti Bog mi pomagaj! Vse svoje življenje sem se bal žensk. Zdaj pa moram na pot tja k Urši, k tisti klepetulji, ki se je bojim kakor vrag križa.»

Še urneje je drobil svoje korake po sobi. Naposled je pristopil k škropilniku, se prekrižal in odštorkljal v svojih težkih škornjih iz župnišča.

Na cesti je naletel na Ferjana. Pozdravila sta se.

«Kam jo pa ti režeš, Ferjan?» je vprašal starček.

«K županu sem namenjen. Nekaj ni v redu. Za našo poštarico gre. Obrekovati jo hočejo, čeprav je poštena,» je odvrnil Ferjan.

«Pa pojdiva skupaj! Namenjen sem k Urši!»

«K Urši?» se je začudil kmet, Poznal je župnika in vedel, da se duhovni gospod silno boji klepetavih žensk.

«Poizvedeti moram, kaj je z njeno hčerko! Nekaj bom moral sporočiti na višje mesto, da ne bom imel naposled še sitnosti!» je poudaril župnik.

«Jaz bi dejal, da ji je udarila kri v glavo. Nič drugega ne bo, menj verjemite! Kako imenujejo zdravniki to bolezen, tega ne vem. Dekleta bo treba omožiti, pa bo dobro in prav!»

«Svetoval bi vam, da malo počakate s svojim poročanjem. Tudi jaz moram nekaj ukreniti, kar bo morda dekletu pomagalo do pameti! To so šmentane reči! Veste, gospod župnik, veren človek sem, na takole svetništvo pa dam malo! Po moji kmečki pameti je deklici ono, kar je nosila v sru, naposled udarilo v glavo. To je pa slabo! Pravi padar za Katro bi bil menda samo moj sin. Ta pretkanec se ji je parkrat sladkal pod oknom. Niti slutiti nimo, da ima deklet,

sad ne le šmarnice, ampak to so taki potepini, ki šolo zapustijo, pa začnejo »aufbiks« prodajati po cele noči in buditi ljudi iz spanja. To so troti, ki očeta več ne ubogajo, a slepe matere jih zagovarjajo. Uboge matere si ne le pletejo s tem bič, ampak hudo palico, ki jih bo še gotovo tepla. Kam plovemo ne le Žetalanci, ampak sploh Slovenci? Orožniki so dva osumljenca že prijeli. Sram nas je naše podivjane mladine. Ubogi naš mežnar je bil šaljiv mož, ki ni poznal hudobije. Pretepaški smrkolini si pa kaj malo storijo iz tega, da so vrgli ubogo Blazinovo ženo s tremi malimi otroki v nesrečo. Novi kazenski zakon je sicer strog, a za take živinske lopove še premalo oster.

GOSPODARSTVO

Kmetijski pouk

ZAKAJ ZAOSTAJAMO V KMETIJSTVU.

Letos smo se veselili na dobro vinsko letino, tako lepo je kazalo po naših vinogradih. Nazadnje ko se je bližal čas trgatve, je nastopilo deževno vreme, ki je pokvarilo pridelek v enem in drugem oziru. In tako imamo vsako leto kako nezgodo z našim vinogradništvom. Redka, si'no redka so leta, da spravimo pridelek brez vsake poškodbe. Če ni zgodnjega mraza, je pa ena in druga bolezen, je moča ali pa toča, ki nam uničuje naš težko zaslužen pridelek. Vse leto smo v stalni bojazni in nesigurnosti, da se kaj ne pripeti.

In tako se godi tudi drugim našim pridelkom. Nobeno leto ne pridemo do prave ali popolne letine. V nevarnosti so njive in travniški pridelki. Ali jih uničuje moča ali pa suša, ali pa razne bolezni in škodljivci, in to redno leto za letom. Opozorjam tudi na pogoste povodnji, ki nam po najugodnejših travniških legah kvarijo kakovost krme. Pogosto nam dela škodo suša, ki nam uničuje njivske in travniške pridelke, tako da ni nič čudnega, če ne pridemo z našo živinorejo in z našim gospodarstvom naprej vzlic vsem novodobnim pripomočkom.

Če ni teh nesreč na trpimo zaradi raznih škodljivcev (črvi, miši) in drugih bolezni (rja, snet, peronospora itd.), da so naši pridelki zmeraj na en ali drug način okrnjeni. Če nam ena stvar uspe, nam pa druga odpove. Kar prizidamo

in z boljšim gospodarstvom popravimo, se pa po drugi strani podira, tako da ne pridemo naprej. Prav v tem se loči položaj kmeta od onega drugih stanov. Pri obrtniku se ravnajo uspehi po njegovem delu in prizadevanju, kmet je pa na milost in nemilost izroččen vremenskim vplivom, ki so prav v naši deželi nezanesljivi in premalo ugodni. Skoraj ni kraja, kjer bi naši gospodarji redno ne trpeli zaradi ene ali druge nezgode. Lepa je naša dežela in bogata naravnih krasot, za tujski promet kakor nalašč ustvarjena, ali za kmetovalčevo delo in prizadevanje je premalo hvaležna, ker ga redno obiskujejo razne nezgode. V tem je iskati tudi važen vzrok, da zapušča naša mladina s tako lahkim srcem rodno grudo in se obrača po drugih bolj hvaležnih poklicih.

To je pa tudi vzrok, da zaostajamo s svojim kmetijstvom, dasi žrtvujemo zanj vso našo skrb in delo. Naš kmetovalec ni nazadnjaški, kakor se mu od nepoklicane strani rado očita. On je napreden, ali v tem njegovem prizadevanju ga ovirajo in zadržujejo pomanjkljive letine, ki jih redno povzročajo vremenske razmere, in razne druge krize, ki se vmes vpletajo in ki ga tlačijo na veliko škodo bolj uspešnega napredka.

NE SADITE PREVEČ SADNIH SORT!

V zadnjem času se prirejajo po raznih krajih naše banovine ankete za določevanje krajevnih sadnih sortimentov. To je prav in potrebno, da pridemo tudi pri nas do bolj smotrnega razmnoževanja sort in da ne bomo vsega sadili in cepili, kar nam pride vroko, kakor se je to dosedaj godilo. Kar so naše drevesnice vzgajale, vse to smo morali vzeti, da nam niso izkopane jame ostale prazne. Na ta način smo večkrat sadili razne sorte, ki pa niso odgovarjale ne krajevnim razmeram ne sadni kupčiji, kar je pa najbolj mero-

Dlačice na bradi pri damah

In nadležne kocine pod pazduho, na nadlehtih in mečih hitro odstrani »Cito-kura«. Zlasti na obrazu in na mečih, ki jih pokriva kot dih nežna svilena nogavica, se močno opažajo nadležne kocine in so vas mogoče že čisto spravile v zadrego. »Cito« odpravi vsako nezaželjeno rast kocin v nekoliko sekundah zanjameo brez bolečin in nevarnosti, redikalno in za vselej. Gospa T. piše: »Čutilim se srečno, odkar je »Cito«, sovažnik kocin in dlavic, ugnobil korenike nezaželenih dlavic.« Tudi gospodje jo lahko uporabijo. Brije brez mila, brez noža in brez aparata.

Cena 12 Din, 3 steklenice 25 Din.
Dr. Nic. Kemény, Košice, D., poštni predal 12/M 10 CSR.

dajno, če hočemo za sadje kaj več iztržiti. Danes imajo tudi drevesničarji svoja navodila za razmnoževanje najbolj prikladnih sort in plemen, ki se imajo razpečavati med odjemalce. Časi, ko so se šteli tisti gospodarji med najboljše sadjarje, ki so imeli največ različnih sort nasajenih, so pa tudi že minuli, vsaj po večini. Takim težnjam je treba danes napraviti konec. Saditi je le malo sort in le tiste sorte, ki so najbolj prikladne za dotične lege in za kupčijo.

Kakor je za razmere malega posestnika in za boljše osiguranje sadnih letin važno, da sadimo po več sort in razna sadna plemena, tako je danes potrebno, če hočemo dvigniti sadno kupčijo, da se omejimo le na posamezne najprikladnejše vrste in da se omenjemo le na tista plemena, od katerih je pričakovati največ dohodka.

V tem pogledu je dajati prednost maloštevilnim sortam jabolk, ki jih najbolj iščejo in najbolj plačujejo v sadni trgovini. Zdi se mi potrebno, da to posebno poudarjam, da pri izboru in določevanju sort za krajevne sortimente ne zaidemo predaleč.

Poglejmo Amerikance, kako malo sort tamkaj goje, da zalagajo z njimi svetovno trgovino. V glavnem imajo samo dve sorti jabolk. In to je dežela vse drugega obsega, kakor je naša. Če hočemo pri nas storiti kaj več za povzdigo sadne kupčije z namiznimi jabolki — in ta naloga nas čaka —, potem moramo Amerikance tudi pri nas vsaj v načelu posnemati! Čim več sort bomo priporočali, tem manj uspeha bomo dosegli, kajti naši ljudje se le preradi drže svojih starih navad in številnih sort. Kar je slabih in manj vrednih sort, jih opustimo in precepimo in držimo se le maloštevilnih sort, ki so priznane najboljše za naše kraje in za kupčijo in ki so tudi zadosti rodovitne.

Tedenski tržni pregled

ZIVINA. Na zadnjem ljubljanskem živinskem sejmu so cene goveji živini padle. Za kilogram žive teže so se trgovali: voli I. po 9 Din, voli II. po 8 Din, voli III. po 7 Din; krave, debele, po 4:50 do 6:50 Din, krave, klobasarice, po 3 do 3:50 Din. Prasci za rejo so se pocenili na 160 do 250 Din za komad. Na zadnjih hrvaških sejmih so se pocenile tudi pitane svinje.

ZITO. Cene v Ameriki še vedno nazadujejo. Malo so padle tudi pri nas. Na ljubljanski bla-

saj se je vedno tako modro držal. Pa ji je premočil srce, da ga zdaj ne more pozabiti. Če meni, da bo kar takole slepil naša dekleta, se korenito moti!» se je razvnel Ferjan.

Župnik mu je pritrđil.

Ustavila sta se sredi ceste. Starček je potegnul iz žepa velik svetlomoder robec in si z njim otrl pot s čela.

Ferjan je pripomnil:

«Po svoji kmečki pameti bi dejal, da je tale vaša pot nepotrebna. Urše najbrže ne bo doma. Prav na tole ura jo je klical župan v pisarno, ker sem ga naprosil.»

«Ferjan, tebi zaupam. Morda se bo res dekletovo stanje zboljšalo. Pretirano pobožna ni bila nikoli. Bog pa ne rosi svoje milosti kar iz škafa na zemljo! Neverjetno je, da bi človek kar čez noč postal svetnik. Torej bom poročal škofu, da je zaenkrat najbolje nekoliko počakati. Zapisal bom, da bom že kesneje pojasnil, kaj je z dekletom.»

Župnik se je poslovil in odkorakal nazaj v župnišče. Ferjan jo je zavil v občinsko pisarno. Mož je bil županova desnica. Bil je njegov prvi svetovalec, vodil je tudi skoro vse uradne posle. Župan je bil že star in kmetje so videli v Ferjanu svojega bodočega občinskega predstojnika.

Ferjan je v pisarni nekoliko počakal. Kmalu je priincala Urša.

Takoj jo je Ferjan trdo prijel:

«Urša, ti napadaš po nedolžnem ljudi. Vse četa in zadovoljna bodi, ker je poštna gospodič-

na tako dobra, da te ne toži zaradi razčatjenje časti! Takoj ti pa povem, da ona ni prav nič kriva, če naš šimen rad poškilil za njo. Ali sem ti dovolj povedal. Če pripravim šimna k pameti, mu ne bom nasprotoval, če poroči tvojo Katro. Seveda, če se bo dalo z njo govoriti. Če se pa dekletu ne izpametuje, ne bo iz te moke kruha, pa če se ji prikažejo vsi svetniki. Sicer se mi pa revica smili in upam, da bo še vse dobro. Ozdraviti jo bo pač treba!»

«Sveto dekletu bo poročil, kdor jo bo vzel!» se je zavzela Urša za hčer.

«S teboj je težko pogovoriti. Nisem mislil, da si tako neumna, pa še trmasta po vrhu. Samo to ti povem, da ne boš drgnila po zobeh poštarice! Če ne boš brzdala jezika, te bo tožila in s'aba ti bo predla! Zdaj pa le pojdi!»

Urša se je kisle volje vrnila domov.

Ferjan je poskusil s sinom. Popoldne ga je poklical k sebi v zgornico. Nekaj časa je molče meril s težkimi koraki sobo, naposled se je ustavil pred sinom in začel brez uvoda:

«Pravi povod vseh teh neumnosti si vendarle ti! Ne vem, zakaj si obetal Katri ljubezen, če je nisi nameraval poročiti. Pa pamet, tvoja pamet, kam je ušla? Kako se moreš zagledati v mestno dekletu, o katerem veš, da ne bo nikoli tvoje?»

«Oče, niti z besedo ji nisem omenil nikdar ničesar o ljubezni!»

«Vem! Zato upam, da se izpametuješ! Ostani pri vaških dekletih! Če že hočeš Katro, imej jo! Marsikdo bi je sicer ne svetoval, kajti bolna

mora biti, ker ima prikazni. No, ker si pa menda ti sam kriv, da je zašla v svoje verske blodnje, glej, da jo ozdraviš! Saj je bila prej vedno pametno dekletu! Če si jo imel kdaj rad, se vrni k nji! Prepričan sem, da bo spet vse dobro!»

«Res sem jo ljubil, dokler nisem zagledal poštarice. Zdaj pa sam ne vem, kaj naj storim.»

«Moraš na Vando pozabiti!» je trdo udarilo iz očeta.

«Težko bo!»

«Morda ti bo lažje, če greš nekoliko po svetu? Večkrat si se že odpravljaj. Izučen kolar si in ne bo ti škodovalo, če greš za kaj mesecev drugam.»

«Si bom pa premislil,» je obljubil sin.

Oče ga ni več vprašal. Opazil je, da hodi šimen še bolj zamišljen okoli. Mladenič se je kar zagrizel v delo in ni skoro ničesar govoril. Oče je vedel, da se bori v fantu razum s srcem in da mladenič skuša zatreti v sebi nepremišljeno ljubezen.

Minilo je mesec dni.

Ferjanov šimen je postajal zopet veselejši. Bil je zdrave in krepke narave in zato je hotel zmagati. Bil je prepričan, da se bo prisilil tako daleč, da ne bo več mislil na Vando.

Tudi Vanda se ga je izogibala.

Često se je spomnil Katrice in njene udane ljubezni. Nekega dne ga je zaneslo k potovki Urši vprašati, kako je s hčerko.

Ko je prestopil prag, je Katrica likala perilo.

(Dalje prihodnjič.)

govni borzi so ponujali (za 100 kg, postavljeno na slovensko postajo): pšenično, baško, po 185 do 202-50 Din, turšičico, baško, umetno sušeno, po 132-50 do 135 Din, moko «0» po 340 do 345 Din.

HMELJ. Cene na inozemskih trgih neizpremenjene. Nakupovanje mirno. Zboljšanje položaja si obetajo hmeljarji, če se bo uresničilo napovedovanje, da bo v Ameriki omiljen zakon o zabrani alkohola.

Sejmi

- 16. novembra: Bogojina.
- 17. novembra: Radeče, Smartno pri Litiji.
- 19. novembra: Sv. Jurij ob južni železnici, Podstreda.
- 20. novembra: Kandija.
- 21. novembra: Hotedršica, Sv. Jurij ob Taboru, Sv. Jurij ob Ščavnici, Slovenska Bistrica, Podčetrtak.

Cene tujemu denarju

Na zagrebški borzi smo dobili v valutah:
1 dolar za okrog 56 Din;
v devizah:

- 100 avstrijskih šilingov za 793-85 do 796-85 Din;
 - 100 nemških mark za 1344-50 do 1347-50 Din;
 - 100 madžarskih pengov za okrog 988-50 Din;
 - 100 italijanskih lir za 294-60 do 296-60 Din;
 - 1 dolar za 56-28 do 56-48 Din;
 - 100 francoskih frankov za 220-92 do 222-92 Din;
 - 100 češkoslovaških kron za 167-06 do 167-86 Din.
- Vojna škoda se je trgovala po 431 Din, investicijsko posojilo pa po 87-50 do 88 Din.

Kratke vesti

— **Speciolen živinorejski tečaj v Kranju.** V Ljudskem domu v Kranju bo v ponedeljek 17. novembra celodnevna specialiolen živinorejski tečaj za odbornike živinorejskih zadrug. Namen tečaja je, poučiti funkcionarje živinorejskih zadrug teoretično in praktično v presojanju in ocenjevanju plemenskih goved, zlasti pri sprejemanju v rodovnik. Presojanje živine se bo nazorno razlagalo s pomočjo 72 znamenitih velikih stenskih slik in tabel po znanem živinorejskem veščaku drju. Puschu. Praktično ocenjevanje se bo vršilo pri živini župnišča v Kranju na podlagi ocenjevalnih tabel in zapisnikov, ki jih je nedavno izdala banska uprava v Ljubljani. Tečaj priredi sreski kmetijski referent g. Sustič v Kranju. Pouk bo dopoldne od 9. do 11. in popoldne od 1. do 4. ure. K tečaju imajo dostop poleg odbornikov tudi člani živinorejskih zadrug in drugi živinorejci. Ker se ima v kratkem pričeti pri mnogih mladih živinorejskih zadrugah pregled in presojanje živine za sprejem v rodovnik, je ta tečaj predvsem za člane rodovnih komisij zelo potreben. Zato se priporoča številna udeležba.

— **Sadna drevesca na sejmu v Kranju.** Okrajno načelstvo v Kranju razglasa, da bo v Kranju v ponedeljek 17. t. m. ves dan prodaja sadnih dreves iz drevesnice v Mošnjah pri Radovljici. Prodajale se bodo izbrane dobre vrste, a tudi večje število tepk in moštnic. Drevesca so vzgojena na plitki zemlji na podlagah iz pečč divjih jabolk in hrušk z najbolj neugodnih hribovskih leg Gorenjske. Cepiči so bili nabavljeni od zdravih in rodovitnih domačih dreves. Ker pridejo drevesca iz neugodnih razmer v znatno ugodnejše prilike v kranjskem okraju, je pričakovati zelo uspešno rast in rodovitnost. Drevesca se bodo prodajala po zelo znižanih cenah.

DOMAČE NOVOSTI

* **Desetletnica podpisa rapalske pogodbe,** s katero so se določile meje med Jugoslavijo in Italijo, je bila v sredo 12. t. m.

* **Prince Pavle se je vrnil v Beograd.** Prince Pavle in princesa Olga sta se vrnila s sinčkom princem Aleksandrom iz Bohinja v Beograd.

* **Delavske pokojnine.** Ker so se po Trbovljah širile govorice, da se nameravajo novoupokojenim rudarjem znižati pokojnine, je odposlalo trboveljsko Društvo rudniških upokojencev na ministrstvo za gozdove in rudnike zadevno resolucijo, na katero je prišel te dni odgovor. Ministrstvo v svojem odgovoru poudarja, da se novoupokojenecem pokojnine ne bodo znižale, z novim rudarskim zakonom pa se bodo uredile tudi pokojnine staroupokojenecem. Upokojenci bodo to vest gotovo z veseljem pozdravili.

* **90leten zidarski pomočnik.** V Mariboru živi 91letni Angel Matija, zidarski pomočnik, ki je prav do zadnjega še vršil vse zidarske posle in še sedaj opravlja lažja zidarska dela. Če bi bilo v veljavi starostno zavarovanje, bi takim starčkom pač ne bilo več treba delati. Tudi njegova žena Ivana je samo za nekaj let mlajša kakor on. Oba sta čila in zdrava.

* **Kožni sejem v Ljubljani.** Ze uvedeni sejem, oziroma dražba kož divjačine bo prvi ponedeljek po sv. Neži (26. januarja 1931.) v Ljubljani v prostorih velesejma. To organizirano prodajo lovskega pridelka bo izvedla «Divja koža», ki je vnovčevanje kož uredila po vzorcu modernih svetovnih trgov in dosegla velik ugled pri svetovnih trgovcih. Edino s pomočjo «Divje kože» je mogoče našim lovcem vnovčiti blago za cene, ki mu gredo. Lovci, zbirajte kože divjačine, da jih čim več prinesete, oziroma pošljete na naš skupni sejem. Opozorjamo Vas pa tudi, da kožuho vino dobro pripravite. Vsako leto imate priliko videti, kakšno ceno doseže lepo posušena kožuho vino, četudi je v kakovosti morda nekoliko slabša, dočim mnogo sicer najboljših, toda slabo prikritih kož divjačine nihče noče kupiti. Kože pošiljajte na naslov: «Divja koža», Ljubljana, velesajem, v večjih množinah po železnici, v manjših pa po pošti. Če Vam navodila in pogoji sodelovanja niso morda še znani, obrnite se z dopisnico na isti naslov, ki Vam jih bo takoj poslal.

**POLNE GRUDI,
NAPETE MEČI,**

lepe po obliki, strumne, očarljive dražesti, razvija pri damah vseh starosti po zdravniških priporočilih „Ideal miktura“. Pripravi nerazvite, upadle grudi do krasnega razvitka in trdnosti. Že po štiritredenski uporabi se prsa in meči, kakor potrjujejo predležena zahvalna pisma, očividno napno in zaokroži o. Mrlave partije vrste dobe mamečo, mehko linijo. Ven stoječe kosti izginejo, suhe meči se vidno okrepe z „Ideal mikturo“. Garancija ali denar nazaj, če ni uspeha. Cena 12 Din; 3 steklenice 34 Din. Dr. Nic. Kemény, Košice B, poštni predal 12/B 10, Češkoslovaška.

* **Občni zbor Zveze slovenskih vojakov** ni bil 9. t. m., nego bo v nedeljo 14. decembra v salonu tovariša Rozmana («Pri Jernej», Sv. Petra cesta št. 95) ob 9. zjutraj. Glavni odbor vabi vse bojevničke!

* **Zloraba pokrajinskih nazivov izvora za vinogradniške pridelke.** Po zakonu o trgovinski in plovni pogodbi med kraljevino Jugoslavijo in Francijo je vsaka zloraba zemljepisnih nazivov izvora za vinogradniške pridelke prepovedana. To velja za nazive, kakor šampanjec, konjak itd., naštetih v Uradnem listu, številka 242. iz leta 1930., če niso res originalni. Omenjeni zakon je stopil v veljavo lani 15. maja in se je naša vlada obvezala, da bo v osemnajstih mesecih od dne, ko stopi zakon v veljavo, po zakonu postopala. Ta rok poteče s 15. t. m. Na to se opozarjajo vinogradniki in prodajalci vinogradniških pridelkov, da se izognejo zakonskim posledicam, ki so dolo-

čene za primer zlorabe originalnega naziva. Originalne nazive smejo torej uporabljati le za originalne francoske vinogradniške pridelke, ki pa morajo imeti listino o izvoru. Take listine morajo po carinskih predpisih spremljati vsa vina, ki se uvažajo iz Francije.

* **Žepni kmetijski koledar za leto 1931.** je izdala Kmetijska tiskovna zadruga v Ljubljani, Kolidvorska ulica 7. Cena 12 Din, po pošti 13 Din. Razprodajalci popust. Je to brezdvojnno najboljši žepni koledar našega kmeta. Da navedemo samo nekaj poglavij iz njegove bogate vsebine. Za živinorejce: obširen pouk o prvi pomoči v hlevu s posebnim poglavjem o zdravljenju za živino in orodju, potrebnem za zdravljenje; prva pomoč pri živalskih porodih; pouk o razkuževanju; jamstvo pri živinski kupčiji; naznanilna dolžnost pri živalskih kugah itd. Za vinogradnike: kletarstvo (cik, porjavenje, zavrelca itd.); splošna pravila za pkušanje in oceno vina. Dalje poglavja za sadjerejce, vrtnarje, splošno kmetijstvo, zelo mnogo raznih gospodarskih preglednic, kakor tabele za merjenje lesa, za uporabo umetnih gnojil, razne mere itd. Hvale vredna je uvedba delavskega zapisnika in zapisnika prejemkov in izdatkov, ki naj navaja kmetijskega gospodarja, da vodi o svojem gospodarstvu točen račun. Seveda ne manjka niti seznam sejmov. Koledar je izredno lepo in trpežno vezan v platno, njegova vsebina pa baš zaradi velike priročnosti koledarja kmetovalcu neobhodno potrebna. Kdor si ga bo enkrat naročil, bo gotovo ostal njegov vsakoletni odjemalec.

* **Cepljenje proti škrlatici.** Higijenski zavod v Ljubljani je v preteklem mesecu izvršil obvezno cepljenje proti škrlatici v občinah Preserju, Borovnici in Trbovljah, kjer je nastopila škrlatica.

* **Najdba iz rimskih časov pri Sarajevu.** V zadnjem času je nadzorovalec sarajevskega deželnege muzeja, naš ožji rojak g. dr. Gregor Čremošnik, začel odkopavati zemljišča na Stupu v bližini Sarajeva. Doslej je našel nad 50 predmetov iz rimske dobe. Odkopani so bili tudi zidovi starega poslopja in ob njih rimski grobovi. Dva groba sta bila prazna. Na grobeh so bili lepi spomeniki. V drugih grobovih so bili razni predmeti: svečnik, bakrene zaponke ter mnogi zlati, srebrni in stekleni predmeti. Odkopavanje se še nadaljuje.

* **Fašisti napadajo goriškega nadškofa.** Kakor javljajo zagrebške «Novosti», se je goriški nadškof, g. dr. Sedej, začel zavzemati za preganjane slovenske duhovnike v Julijski Krajini. Ob priliki konstituiranja goriške pokrajinske uprave ga je prefekt pozval na kosilo, pri katerem ga je fašistični pokrajinski tajnik Avenanti zaprosil, naj duhovščini prepove slovenske pridige, nakar mu je nadškof odgovoril: «Jaz sem katoliški škof in moram skrbeti za duše svojih vernikov. Sicer vas pa opozorim, da sem Slovenec.» Nato je, kakor piše omenjeni list, začel «Popolo di Trieste» gonje proti drju. Sedeju. Goriška policija je v zadnjem času označila pet slovenskih duhovnikov kot politično sumljive.

* **Slaba letina deteljnega semena.** V zvezi z odlokom kmetijskega ministrstva z dne 8. oktobra sporoča banska uprava naslednje: Ker je letošnja letina deteljnega semena na Madžarskem zelo slabo uspela, kupujejo madžarski trgovci v zadnjem času naše deteljno seme. Lahko pa se zgodi, da ostanejo na ta način naši kmetovalci brez semena. Kmetovalce opozarja banska uprava na to, da se ne prenačijo s prodajo deteljnega semena v inozemstvo. Na ta način bi mogli doseči boljše cene.

* **Pozdrav iz Caribroda.** Vsem slovenskim dekletom in fantom in vsem čitalcem «Domovine» pošiljajo pristrčne pozdrave: artiljerijski narednik Šiler Ludovik iz Ljubljane, pehotna podnarednika Slak Josip iz Medvedjeka pri Stični in Koželj Ivan iz Lukovice pri Domžalah in artiljerijski podnarednik Horvat Franc iz Mestinja, vsi v Caribrodu.

* **Umestna odredba.** Mestno županstvo v Kamniku je izdalo naslednjo odredbo: V naši okolici je mnogo neobdelane zemlje, zlasti zanemarje

**Po vsej Sloveniji gre glas:
Le „Domovina“ je za nas!**

uh travnikov in pašnikov, zaraščenih s plevelom n grmovjem, od katerega lastniki nimajo nikake koristi, pač pa škodo. Ker tako zanemarjena zemljišča pospešujejo razvoj ravninskih bolezni in škodljivcev ter kažejo mimo vozečim se ujem sliko zaostalosti, poziva mestno županstvo vse posestnike, da sedaj, ko ni važnih del na polju, očistijo svoja zemljišča grmovja in plevela, dlasti ob železniški progi in ob cestah. Županstvo bo na podlagi zakona o zatiranju ravninskih bolezni in škodljivcev kaznovalo vse one, ki se ne bodo odzvali pozivu, z denarno globo. — Slične razglase naj izdajo vsa naša županstva, da izgine vse grmovje po mejah med njivami in travniki. Le pogledjte enkrat te «pušeljce» in uvideli boste, da slrži to grmovje le za zatočišče vrabcev in drugih nepovabljenih gostov ter otežuje obdelovanje zemlje.

* **Izdaja novega vinskega zakona.** Državna tiskarna je izdala tekst novega vinskega zakona, ki se dobi po 2 Din izvod. Po določbah zakona o vinu morajo vse prodajalne vina imeti po en izvod tega zakona na vidnem mestu.

* **Za zdravstvo naše vasi.** Higijenski zavod v Ljubljani je tudi letos razvil živahno delavnost. Dogradil se je Zdravstveni dom v Rogatcu, dovršen je Zdravstveni dom v Medvodah in zgrajena sta vodovoda v Velikih Poljanah in Ravnah pri Krškem, dalje kapnici v Žvirčah in v Tisovcu. V Lukovici se gradi nov rezervar k vodovodu. Brezplačno sta se oddali črpalki sistema «Paternoster» za kapnici osnovnih šol v Žužemberku in Dvoru pri Žužemberku.

* **Kontrola živil v Ljubljani.** Mestno tržno nadzorstvo je v oktobru pregledalo na trgu in po raznih prodajalnah nekatera živila. V 117 primerih je vzelo vzorce živil. Te vzorce je tržno nadzorstvo poslalo v natančno preiskavo Državnemu higijenskemu zavodu. Ta je pri 12 vzorcih ugotovil nerabnost živil ali njih ponarejenost. Dotične stranke bodo strogo kaznovane in bodo morale plačati tudi stroške preiskave.

* **Redek lovski blagor.** Ptujskemu lovcu Viljemu Albrehtu se je posrečilo ujeti živo veliko bobnarico baš v trenutku, ko je v Grajeni vjela precejšnjo ščuko. Posrečilo se mu je, da je ščuko še živo stresel iz ptice roparice.

* **Smrt na čevljarskem stolcu.** Na Škrjancih, dobre pol ure od Novega mesta, se je pošeno preživljal s svojim delom čevljar France Lojk. Dosegel je že čestito starost 76 let. Dela je imel vedno obilo, ker so ga kmetje cenili kot starega dobrega mojstra. — Tudi za minule praznike je imel pokojnik mnogo dela. Na večer pred praznikom Vseh svetnikov je moral dogotoviti še poslednji par čevljev. Zjutraj pa ga je našla žena g. Beleta, sostanovalka v njegovi hiši, mrtvega. Pokojni Lojk je sedel na trinožnem stolčku prekrižanih nog, nedovršeno obuvalo je imel z jermenom pripeto ob nogo, v ustih pa pipo.

* **Otrok utonil v mlaki.** V vasi Bregu pri Čakovcu se je v ponedeljek pripetila nesreča, katere žrtev je postal dveletni Mijo Mesarič. Otrok se je igral v domači veži, prestopil prag in padel v mlako pred hišo. Ko se je mati vrnila s polja, je našla svojega otroka mrtvega.

* **Truplo utopljenke potegnjeno iz Save.** Nedavno so na desnem bregu Save našli v grmovju med Kresnicami in vasjo Poganikom ob travniku posestnika Valentina Jokoša neznanu utopljenko, katere truplo je že razpadalo. Ker ni bilo na truplu nobenih znakov nasilja, so utopljenko prenesli v mrtvašnico v Kresnice in tudi pokopali na tamošnjem pokopališču. Kakor so ugotovili, je bila utopljenka neka Ljubljanka, ki je izvršila samomor.

* **Plaz gramoza zasul delavca.** Pri gradnji nove ceste v Fali se je na 40letnega delavca Franca Gutmacherja iz Selnice ob Dravi vsul plaz peska in zemlje, ki se je sprožil zaradi preslabe opore. Gutmacherja so tovariši sicer kmalu rešili iz mučnega položaja, vendar je ponesrečenec čutil tako hude notranje poškodbe, da so ga morali z avtom odpeljati v splošno bolnico v Mariboru.

* **Škrlatinka v Kamniku.** Županstvo v Kamniku je opozorilo z razglasom po mestu na dolž-

nosti svojcev, ako bi se še nadalje pojavljala škrlatinka. Znani so štirje primeri oboletosti. Ob tej priliki opozarjamo naše ljudi, naj nikar ne prikrivajo nalezljivih bolezni doma, temveč naj oddajajo bolnike takoj, ko obolijo, v bolnišnico. Tako in le tako se prepreči, da se bolezen ne vgnezditi in ne začne pobirati žrtev.

* **Nesreča zaradi splašenega konja.** Znani koroški rodoljub, župnik od Sv. Miklavža, g. Fran Treiber, se je pripeljal v Slovenjgradec, kjer se mu je konj splasil, da sta g. župnik in njegov voznik padla z voza in se precej poškodovala. Prepeljali so ju v bolnico. K sreči rane niso nevarne in se nahajata oba že v domači oskrbi.

* **Tragična smrt delavca.** Ključavničarja 30letni Bogomir Bohun in malo mlajši Pavel Stravs sta dobila pri Kranjski industrijski družbi na Jesenicah nalog, da izmenjata žično vrvi pri nekem dvigalu, s katerim se dviga pepel iz globokih peči v obratu žarilnice. Dvigalo je nameščeno nad sedem metrov globokim obzidanim rovom, v katerega dnu je položen ozki tir. Bohun in Stravs sta preko rova položila tri deske, od katerih je bila ena šibkejša od ostalih dveh. Stoječa na deskah, sta opravljala naročeno jima delo. Po nesreči pa je stopil Bohun na slabšo desko, ki se je pod njegovo težo zlomila, in ubogi mladenič je padel z glavo naprej v globino, kjer je obležal nezavesten s prebito lobanjo in s smrtonesnimi notranjimi poškodbami. Ponesrečenca so takoj prepeljali v bolnico bratovske skladnice, kjer je poklicani zdravnik, g. dr. Schwab, storil vse, da bi ga ohranil pri življenju. Bilo pa je vse zaman in je ponesrečenec dve uri po nesreči umrl, ne da bi bil prišel k zavesti.

* **Smrtna nesreča v Gornji Polskavi.** V soboto se je pripetila v Gornji Polskavi pri Slovenski Bistrici usodna nesreča, ki je zahtevala smrt priljubljenega mladeniča Josipa Polanca, mizarkega vajenca. Polanec je imel opravka pri stikalu v delavnici svojega mojstra. Hotel je priklopiti dve neizolirani žici, a je po neprevidnosti prijel za golo žico, nakar ga je tok takoj ubil. Zaman so ga sosedje pozneje z umetnim dihanjem skušali obuditi k življenju. Nesrečnim staršem naše iskreno sožalje!

Dražestne kodre,

neomajno stannovlne pri vlažnem zraku ali poletju, dosežejo dame in gospodje brez žalnih škarij s pomojo Hela-kodralne esence. Tudi najbolj zalo bubl-glavo potepša Hela, in je vsaka ondulacija nepotrebna. Velik prihranek na času in denarju ter pospešuje rast las. Pogled v zrcalo Vas bo zadivil. Takoj po uporabi obilno bujnih kodrov, mične frizure. Mnogo zahvalnih pism. Posebno gledališki igralci so polni hvale. Cena 12 Din, 3 steklenice 25 Din, 6 steklenic 40 Din. Dr. Nic. Kemény, Košice H, poštni predal 12/210, Češkoslovaška.

* **Požar v Veliki vasi.** Pri posestniku Martinu Kopini v Veliki vasi je nastal iz doseđaj nepojasnjenega vzroka ogenj tik hleva in je zajel nato hlev, ki ga ni bilo mogoče več rešiti. S trudom se je posrečilo oteži le živino in nekaj kokoši, vse drugo pa je vpepelil ogenj, ki se je pričel širiti tudi na bližnjo hišo. K sreči se prihiteli na mesto nesreče gasilci iz Velikega Podloga z novo motoriko in takoj stopili v akcijo. Ker na rešitev hleva ni bilo več misliti, so vso skrb posvetili hiši, v kateri se je že vžigalo. Posrečilo se jim je, da so jo rešili in posestnika obvarovali še večje škode, ki je zanj itak dovolj občutna. Sumi se, da je bil požar podtaknjen.

* **Huda nezgoda rudarja.** Te dni se je zgodila v kotredeškem rovu huda nezgoda, ki bi kmalu zahtevala življenje mladega rudarja. Kakor običajno, je šel v soboto 31letni rudar Pavel Bukovšek s svojim prijateljem Francem Majdičem na svoj posad v kotredeški rov, kjer sta imela delo v rovovem oddelku E. Ob koncu tega oddelka sta odbijala krovino, nalagala premog in si sproti postavljala opaž. Pri postavljanju lesenega opaža pod strop je Bukovšek, hoteč odstraniti oviro, mahnil s kopačo ob krovino, tedaj pa se je nenadoma z njo vred utrgala izpod stropa klada premoga in se zrušila na Bukovška tako, da ga je podrla na tla in obležala na njegovih prsih

in desni nogi. Trenutno se je Bukovšek onesvestil. Ker ni mogel dihati, bi smrt nastopila kaj kmalu. Majdič je hitro začel razbijati ogromno klado. Posrečilo se mu je pravočasno na prsni onesvečenega tovariša razbiti klado in ga tako rešiti gotove smrti. Ker ni mogel poklicati pomoči, je naložil nezavestnega rudarja na voziček ter peljal do tovarišev, ki so ponesrečenca spravili na dan in ga odnesli domov. Prvo pomoč mu je nudil g. dr. Zarnik. Ugotovil je, da ima Bukovšek levo spodnje rebro najbrž zlomljeno, natlačen križ in da je desna noga hroma. Poleg teh notranjih poškodb je utrpel tudi občutne zunanje.

* **Zemlja ga je zasula.** Dne 8. t. m. predpoldne se je zgodila v tukajšnji opekarni g. Krainza nesreča, katere žrtev je postal tam uslužbeni delavec Anton Klug iz Kamenščaka. Imenovani je skupno z drugimi delavci kopal zemljo za opeko. Nad njim se je utrgal plaz zemlje in ga pokopal pod seboj. S težavo so ga izvlekli izpod zemlje. Ljutomerski zdravnik je siromaku nudil prvo pomoč in ugotovil strto kost v ledjih in druge notranje poškodbe. Z avtom gasilnega društva so ga prepeljali v ormoško bolnico.

* **Nezgoda pri Velikih Laščah.** Na državni cesti pri Velikih Laščah je padel z motornege kolesa Vinko Kordiš, podpreglednik finančne kontrole, in dobil precejšnje poškodbe na glavi. Prepeljati so ga morali v ljubljansko bolnico.

* **Nenadna smrt mladega posestnika.** V Košakovi gostilni na Krekovem trga v Ljubljani so se v nedeljo zbirali številni podeželani. Med drugimi je prišel v mesto zgodaj zjutraj tudi posestnik Jože Bajc iz Jablanice pri Litiji. Komaj pa je sedel za mizo, je Bajc med živahnim pogovorom nenadoma omahnil. Navzočni so takoj uvideli, da mu je postalo slabo, zaradi česar so poklicali zdravnika g. dr. Mavricija Rusa. Vsaka pomoč pa je bila prepozna, kajti Bajca je zadela srčna kap in je nesrečnik umrl. Truplo tako nenadno preminulega še mladega moža, ki zapušča vdovo in štiri otroke, so prepeljali na dom v Jablanico.

* **Deček utonil v Savi.** Na obrežju Save pri Kranju je prala perilo dekla g. Mohorja. V bližini sta se igrala na sipi sinček g. Mohorja Bogomir ter štiri leta stari Zvonko, sinček tovarnarja g. Štefeta. Ker sta pa mala prijateljčka postala preveč razposajena, ju je dekla napodila domov. Vrhu precej navpične škarpe v bližini stare klavnice pa se je Zvonko nenadoma spomnil, da si mora umiti roke. Poklicali je tovariša, ki pa se ni odzval, in se je takoj nato zagnal po škarpi k vodi. Zaradi silnega zaleta pa se ni mogel na obrežju ustaviti; izgubil je ravnotežje in mlado telo so objeli mrzli valovi ter ga odnesli proti sredini. Truplo ubogega dečka še niso našli.

* **Najden utopljenec.** Krka je izplavila blizu mlina in žage bratov Pisanskih na Brodu že močno razjedeno truplo nekega moža. Orožniška patrolja je takoj uvedla preiskavo ter ugotovila, da je utopljenec 34letni dninar Gašper Jakše iz Krke, občina Šmihel-Stopiče, ki je utonil v noči od 10. na 11. oktobra. Nesrečni Gašper Jakše je čez dan s svojo ženo Marijo hodil na dnino, v nočeh pa se je večkrat s čolnom vozil preko Krke. Usodne noči si je izposodil najprej čoln od posestnika Medveda in se odpeljal z njim na ono stran reke v Mačkovec. Tu pa si je odpel velik čoln pri valnem mlinu graščaka Germa ter se z njim podal preko močno narasle reke. Kakšne opravke je imel tam, ne ve nihče. Zjutraj okrog 2. je slišal mlinar Germovega mlina Šalamon klice na pomoč. Obupni klici so doneli od jeza pri Mačkovcu. Mlinar Šalamon nesrečnemu brodniku ni mogel pomagati, ker ni našel na bregu priklenjenega čolna. Jakšeta so dolgo iskali, a ni bilo za njim in za čolnom nobenega sledu. Šele sedaj je Krka izročila svojo žrtev.

* **Drevo ga je ubilo.** V Kokri nad Kranjem je v gozdu padla nasekana bukev na 22letnega posestnikovega sina Alojzija Virnika in mu stisnila prsni koš ter mu prebila lobanjo. V ljubljansko bolnico prepeljan, je nesrečnik kmalu podlezel poškodbam.

* **Nesreča pri delu.** Pri kritju novo zgrajenega objekta tovarne «Jugočeške» v Kranju je bil za-

poslen tudi tesar Jakob Beton iz Predoselj. Pri prenašanju precej dolgega trama je Jakob Beton izgubil ravnotežje, omahnil preko ograje in s tramom vred padel štiri in pol metra v globino. Nesrečnik je priletel na kup kamenja in obležal nezavesten; prebil si je glavo na desni strani senc. Ponesrečenec je kmalu nato preminil.

* **Huda poškodba v samomorilnem namenu.** Norost samomorov se k sreči iz večjih mest še ni razširila na deželo in je za ljudstvo samomor ali samomorilni poizkus še vedno redkost in razburljiv dogodek. Tudi prebivalstvo Gornje Radgone je te dni močno razburila vest, da si je ponoči skušal vzeti življenje 24letni zasebnik Viljem Šulek. Mladenič, ki je sin upokojenega polkovnika g. Ljudovika Šulka iz Zagreba, si je iz nezanih vzrokov pognal v prsa kroglo iz revolverja. Krogla ga je zadela pod levo prsno bradavico in obtičala pod kožo na hrbtu. Srce k sreči ni ranjeno, pač pa so ranjena pljuča in prestreljena rebra. Nesrečnika so prepeljali v bolnišnico v avstrijsko Radgono.

* **Po nesreči usmrtil teto.** Na dan Vseh svetnikov se je dogodila v Nedelici huda nesreča, ki je zahtevala smrtno žrtev. Štefan Doninko, 24leten mladenič, se je v sobi igral z nekim starim samokresom. Ni pa vedel, da je v revolverju naboj. Nenadoma je odjeknil v sobi strel. Ističasno se je čul krik in na tla se je zgrudila smrtno zadeta Orša Hozjanova, teta mladeniča. Strel je zadela 49letno ženo nad srcem in je smrt nastopila v nekaj trenutkih.

* **Huda nezgoda pri poljskem delu.** 46letna posestnica Helena Ropova iz Lovnika blizu Poljčan je šla z brano na njivo. Ko je pri branjanju na strmi njivi pri ovinku brano vzdignila, je po nesreči padla brana z zobmi na njo. Konja sta potegnili in jo vlekla v takem položaju še kakih 200 korakov dalje. Pri tem si je Ropova zlomila desno nogo, pa tudi po ostalem telesu je dobila močne poškodbe. Nedaleč od Ropove je sicer oral nekdo, vendar nesrečnice ni slišal, ker je bil obrnjen baš na nasprotno stran in pa ker je silni vihar preupil njene presunljive krike. Šele, ko se je orač obrnil, je z grozo opazil nevarni položaj in hitro rešil Heleno izpod brane. O nesreči je bila takoj obveščena mariborska reševalna postaja, ki je ranjenko s svojim avtom prepeljala v bolnico.

* **Konj ubil otroka.** Huda nesreča se je pripetila v Kompolju pri Kočevju. Tam je na paši brcnil konj posestnika Mustarja v glavo sedemletnega posestnikovega sinčka Vinka. Hudo poškodovanega otroka so prepeljali v bolnico, kjer je nesrečni otrok umrl.

* **Samomor.** V Tremerju pri Celju sta šla dva fanta v gozd gobe nabirat. Otroka sta se pa nemalo prestrašila, ko sta našla tam kakih 40 let starega nežnanega obesa. Truplo so prepeljali v mrtvašnico v Laško.

* **Šmarnica povzročila sirov pretep.** V zadnjem času se iz raznih vinorodnih krajev poroča o pretepih in pobjah, ki imajo svoj vzrok v pitju šmarnice. Tako so preteklo nedeljo kmetje v Polju pri Ozlju pili šmarnico («direktorja», kakor ji pravijo Hrvatje), ki jim je zmešala pamet, da so se med seboj začeli obdelavati z noži. Pri tem so Valentinu Baru razparali trebuh. Prepeljali so ga v karlovško bolnico, kjer je nekaj ur pozneje podlegel hudi poškodbi.

* **Prepoved obiskovanja gostiln.** Deželno sodišče v Ljubljani je s sodbo od 14. oktobra prepovedalo Francetu Zajcu, delavcu, stanujočemu pri Sv. Valburgi, občina Smlednik, zahajati v krčme za dobo dveh let po prestani kazni. Prepoved stopi v veljavo 8. marca 1931. in bo trajala do 7. marca 1933.

* **Fantovski pretep.** V soboto na praznik Vseh svetnikov je popivalo na Pragerskem v gostilni Štampfel večje število fantov iz okoliških vasi. Vinjeni so se pričeli prerekat, nato pa uvrščati v dva sovražna si tabora. Enemu je načeloval neki na dopustu se mudeči vojak, ki je v svoji razbrzdanosti udaril po šipah gostilniških vrat, kar je dalo povod za napad. Zablistali so se noži, po zraku so frčali kozarci, s ceste je pa začelo

deževati kamenje. Po končani bitki je bilo več ranjenih, gostilniška soba pa popolnoma opustošena. Škoda, ki jo trpi gostilničar, znaša več tisočakov. Napadalcji imajo opraviti z orožniki in žetletki bi bilo, da se pretepači najstrože kaznujejo.

* **Ne sme v krčmo.** Posestnikovemu sinu Antonu Jazbinšku na Jeseniku, okraj Šmarje pri Jelšah, je za dobo od 28. oktobra 1930. do 27. januarja 1931. prepovedano zahajati v krčmo.

* **Obsodba zaradi detomora.** Pred senatom petorice v Ljubljani se je zagovarjala neka ženska iz Grahovega pri Cerknici, ki je umorila svojega otroka in nato truplo zakopala v gnoju. Obsojena je bila na štiri mesece težke ječe.

* **Izpred mariborskega sodišča.** Zaradi telesne poškodbe se je zagovarjalo pred mariborskim sodiščem pet moških. Prvi je bil 20letni slikarski pomočnik Franc Strauss iz Maribora, ki je za svoje junaštvo prejel tri mesece zopora, dve leti pa ne sme posečati gostiln. Na tri mesece je bil obsojen tudi 23letni čevljarški pomočnik Anton Geisler iz Stagovcev, pa tudi on ne sme dve leti v gostilno. 20letni tapetnik Franc Jungwirth in 50letni delavec Jernej Zelenko sta bila obsojena vsak na dva meseca ječe. Zelenkov 21letni sin je bil zaradi pretepa obsojen na 14 dni zopora.

* **Obup zaradi alkohola.** Vaščane gorskih vasic pri Sv. Andreju in na Sv. Petra hribu v Polhograjskih dolomitih je presenetila te dni čudna najdba. Našli so sredi gozda mrtvega mlajšega moškega, dokaj čedno opravljenega. Prazna steklenica, dišeča po lizolu, je povedala, da je neznanec izvršil samomor. Truplo so prepeljali v škofjeloško mrtvašnico. Kakor so dognale poizvedbe, je izvršil samomor neki delavec, doma iz Kovorja pri Trziču, ki je bil sicer precej vdan alkoholu. V ganljivem poslovnem pismu svojim domačim navaja pokojnik, da ga je k obupnemu koraku dovedlo spoznanje, da ga bo edino le smrt rešila demona alkohola, ki je zavladal nad njegovim življenjem.

Slavnemu občinstvu naznanjam, da sem otvoril dne 1. novembra 1930. v Ljubljani na Dunajski cesti št. 9 svoj lastni

zobni atelje

ter se priporočam.

Jože Kavčič

koncesionirani zobni tehnik

* **Uboj v Lahovčah.** V nedeljo zvečer je v Lahovčah pri Komendi med preprirom ustrelil 25letni Jože R. 68letnega posestnika Janeza Dežmana, ki se je mrtev zgrudil na tla. Zločinec je pobegnil.

* **Tatvine v Beli Krajini.** Tatinska družba je spet pričela s svojim običajnim jesenskim delovanjem. Prav pridno poseza po kurnikih in vinskih kletih. Nedavno so tatovi odnesli posestniku Štuklja v Semiču pet kokoši, enako število pa na praznik Vseh svetih posestniku Bukoveu v Stari gori. Našli so tudi vhod v semiško kaplanijsko klet, odkoder so odnesli precejšnjo množino vina.

* **Vlom v Rimskih toplicah.** Neznani tat je v eni zadnjih noči vlomil v hotel «Novo pošto» v Rimskih toplicah in odnesel razne cigarete in cigare, nekaj likerja, namizni prt in dobro ohranjen gramofon z vsemi ploščami. Gostilničar g. Bradač trpi precejšnjo škodo.

* **Vlom v Vukovskem dolu.** V Vukovskem dolu pri Jarenini so lopovi čez dan vlomili v hišo posestnika Bolkana med časom, ko je bil z ženo na njivi. Vlomilca sta bila dva, eden je stal zunaj na straži, drugi pa je kradel. Neki občan je videl sumljivega tujca, kako se je potikal okrog Bolkanovega doma, in je šel gospodarja na njivo opozoriti nanj. Gospodar je šel domov, videl pa je le še dva tujca, ki sta bežala po brežnem reburu v bližnji gozd. Neznanca sta odnesla 4000 Din.

* **Uboj zaradi dekleta.** Na Dupleškem vrhu se je odigrala ljubosumna igra, ki je zahtevala mlado življenje. Ko se je 24letni čevljarški pomočnik Janez Čepak vračal domov od vasovanja pri svoji zaročenki, ga je v zasedi počakal njegov tekmeč Matija T. in ga s krampom obdeloval po glavi in telesu. Po dejanju je napadalec izginil, toda orožniki so takoj ugotovili njegovo istovetnost. Hudo ranjenega Čepaka so sicer takoj odpeljali v bolnico, kjer pa je poškodbam podlegel, ne da bi se zavedel.

* **Streljal v napadaleca.** Murskosoboški krojač Josip Šaruga, poročen in star 38 let, je nekaj dni počival in obiskal zdaj to, zdaj ono gostilno. Tako se je nehote sestal «Pri kroni» s svojim največjim neprijateljem, čevljarjem Ludovikom Čagrano. Ta ga je takoj začel zmerjati. Miroljubni Šaruga se je odstranil in se celo zglasil na orožniški postaji, proseč pomoči zoper Čagrana, češ, da mu ta streže celo po življenju. Neprijatelj sta se vseeno zopet našla v istem lokalu, in čevljar je dal svoji jezi sedaj še večjega duška. Ni pa ostalo samo pri zmerjanju, ampak je priletela celo zaušnica. Šaruga se je umaknil v sosednjo sobo, toda tudi tam ga je nasprotnik našel in baje hotel tepsti. Da se ga otrese, je potegnil Šaruga pištolo iz žepa in ustrelil v zrak. Čagran je sedaj seveda navalil nanj in ga vrgel po tleh in davil. Šaruga, ki se je čutil ogroženega, je še trikrat ustrelil in z dvema kroglama tudi pogabil Čagrana. Rane pa niso nevarne, ker je kaliber naboja premajhen. Vinjeni Šaruga je izročil orožje obema orožnikoma, ki sta bila kmalu na mestu dogodka.

IZ POPOTNIKOVE TORBE

SMRT UGLEDNEGA BARJANA

Črna vas ob Ljubljani, novembra.

Pred dnevi smo spremili k zadnjemu počitku uglednega Barjana, posestnika g. Ivana Remžgarja iz Črne vasi. Mož je bil rojen leta 1869. na Barju. Po svojih starših je pokojnik podedoval revščino, svojim otrokom pa je zapustil precejšnje premoženje.

Leta 1894. si je šel poiskat ženko na bližnje Sarsko, s katero se je trudil in pehal, in živel je z njo v najlepši slogi, dokler ga ni vzela bela žena. Pri delu ga je zadela kap in hrast se je podrl. Visok je bil kakor gora in njegov obraz je imel odločne poteze. Poznal ga je ves južni del Ljubljane. Bil je vedno trden Jugosloven in v tem duhu je vzgojil tudi svoje tri sinove. Da bi poznal pisatelj Levstik to družino, bi morda napisal še eno «Gadje gnezdo». Seveda so vsi trije sinovi preskrbljeni in z vso ljubeznijo gledajo na svojo mamo, ki ne more pozabiti pokojnega.

Veličasten pogrebni sprevod je pričal, kako spoštovan in vpoštovan je bil pokojnik. Ker je bil član Sokola Ljubljana IV, se je udeležilo pogreba tudi njegovo zastopstvo. Vse Barje je zahtelo, ko so začele padati težke grude na pokojnikovo krsto. Počivaj v miru!

NOV MOST ČEZ DRAVO MED GORNJIM DUPLEKOM IN DOLGOŠAMI.

Od Drave, novembra.

Mnogo se je že čitalo v raznih časopisih o tem mostu. Tudi mi delavci prosimo g. urednika, da nam blagovoli dati nekaj prostora o tej zadevi v naši priljubljeni «Domovini».

Z delom mostu smo že gotovi. Torej smo ljudstvu dolgoletno željo izpolnili. Misel tega mostu je obstojala že trideset let. Žal, do uresničenja ni prišlo prej, ker nam stara Avstrija ni bila naklonjena in je imela malo zanimanja za naše prelepe slovenske kraje. Pa to bo pozabljeno.

Most je že izgotovljen. Nesreče ni bilo nobene. Zato se zahvaljujemo za vestno vodstvo delovodji tesarskemu polirju Pulku in cestnemu nadzorniku okrajnega cestnega odbora v Mariboru g. Simonu Juršiču.

Največja hvala pa gre našemu g. Franju Špešu, mojstru te zgradbe. On je vse zapreke mirno

prenašal. Žal, da moramo to povedati. Imeli smo že večino pilotov izdelanih v določeni dolžini, pozneje pa je prišel drug načrt. Most naj se poviša in podaljša. Narejene pilote smo morali predelati za klešče in nabaviti daljše pilote. Pri nabijanju tretje vrste pilotov smo pa imeli posebno veliko zapreko: vrtati se ni dalo in tudi do predpisane globine zabiti ne, še mnogo manj pa potem pilote izdreti, tako da smo morali naprositi banovinsko komisijo, da nam je ona odločila, kaj je bilo storiti.

Vse to je stalo našega mojstra, Franja Špessa, velike stroške. On pa ni obupal, vztrajal je do konca in nas med vsem tem zelo nevarnim delom vedno opominjal: «Možje in fantje, bodite previdni, da srečno končamo to nevarno gradbo!» Zato se tudi Bogu zahvalimo, da smo jo res srečno končali. Mojstru izrekamo vso čast za njegovo potrpežljivost.

Čez nekaj dni bodo tudi ceste k mostu gotove. Nova pot bo odprta čez deročo reko Dravo z desnega brega k prelepim Slovenskim goricam in tudi v lepo dolino Sv. Martina pod Vurbergom, kjer živi naš priljubljeni trgovec g. Ivan Kostanjšek. On je tisti, ki je to dolgotrajno misel izpremenil v dejanje; on je storil vse korake, da je prišlo do prepotrebne zgradbe. — Sledite podpisu.

PISMO BRDSKEGA ŽUPLJANA.

L u k a v i c a, novembra.

Nenadna smrt vrle žene. — Odkritje spominske plošče padlim vojakom v Raholčah. — O letini.

Kar verjeti nismo mogli, ko smo 3. t. m. čuli, da so naši farni brdski zvonovi zapeli mrtvaško pesem daleč na okrog znani podpeški mlinarici, gospe Ivanki Testenovi. Od blizu in daleč so hodili kropit pokojnico, ki je imela v življenju za vsakogar prijazno besedo. Tudi siromaki jo bodo pogrešali. Posebno lepa lastnost pokojnice je bila njena odkritost. Ona je bila tudi prva med ženskami v našem kraju naročnica naše priljubljene «Domovine». Če ji je ta ali oni zagrizenec o tem kaj namignil, takoj se je odrezala: «Da, da, imam 'Domovino'. Vsakdo jo sme imeti! Imam jo pa zato, ker odkrito in poučno piše. Kdor je ne bere, naj jo začne, pa bo videl, da je res tako!»

Pisec teh vrst kot njen bližnji domačin, se je večkrat po opravkih zgledil v tem mlinu. Posebno v dolgih zimskih včerih je bilo kaj prijetno, ko smo sedeli okrog tople peči, pa se razgovarjali o tem in onem. Nekoč je rekla pokojnica: «Pogostoma opazujem nekatere ženske, ki gredo vsak dan v cerkev in često k spovedi, pa tja in nazaj grede opravljajo ljudi. Ti, Tone, kaj misliš ti o tem?»

Pa sem ji odgovoril: «Veš, Ivanka, saj jim je tudi treba iti vsak dan v cerkev in k spovedi, ker toliko grešijo.»

V letošnjem letu pa se je naše ljubljene Ivanke polotila bolezen. Iskala je zdravja tudi v ljubljanski bolnici, a zaman, bela žena jo je vzela v najlepših letih. Vse prekmalu te je odvedla tja na božji vrt. Plakali so tvoji otroci in tvoj ljubljeni mož je stal ob tvojem grobu ves žalosten. Počivaj sladko!

V bližnjih Raholčah so prejšnji mesec na slovesen način odkrili na pokopališču spominsko ploščo padlim vojakom. Veliko število ljudi se je na dan slovesnosti 19. oktobra zbralo pri prijazni cerkvi sv. Katarine, da so počastili svoje nepozabne sorodnike, prijatelje in znance, ki so v najlepših letih žrtvovali svoje mlado življenje. Lep nagovor na navzoče je imel bivši vojni kurat g. Bonač.

Letina v našem kraju je bila še zadosti dobra. Le sadja ni bilo. Nekateri so prav žalostni, ker bomo letos imeli suho leto brez vse domače pijače.

Dolgi večeri so zopet tu, kdor še ni, naj se naroči na «Domovino»!

ŽENSKI VESTNIK

Za kuhinjo

Makarone s šunko in sirom. Skuhaj pol kile makaron v slani vodi. Ko so kuhane, jih odcedi na cedilu in polij z mrzlo vodo, ki jo tudi odcedi. Med tem pa drobno sesekaj četrtil kile kuhane šunke, zraven naribaj še osminko kile bohinskega sira. Namaži kozo dobro z mastjo, nato deni v kozo eno plast makaron, nanjo potresi malo šunke in sira, pa spet naloži makaron in šunke in sira, tako da bodo vrhnja plast makarone. Na vrh deni par koščkov sirovega masla, posuj eno pest drobtin in še malo naribanega sira, pa peci tri četrtil ure v pečici. Pečeno zvrni na krožnik in daj s solato na mizo.

Praktični nasveti

Lakaste čevlje nadrgnemo z beljakom, ga pustimo, da se nekoliko vlezle, in potem zdrgnemo z mehko krpo. Lahko pa tudi umijemo lakaste čevlje z mlačnim mlekom in zdrgnemo z mehko krpo. Tretji način pa je, da nadrgnemo lakaste čevlje s čebulo in zbrišemo z volneno krpo. Da jih pa ohranimo dalje časa lepe in da se gube preveč ne vtisnejo, jih vedno denimo na kopita, namažimo z vazelinom in spravimo na hladnem prostoru.

Ko sobni ciklamni odcvetejo, jih prenehamo zalivati. Ko jim odpade listje, jih vzamemo iz zemlje in prezimimo na temnem prostoru, kjer ne zmrzuje. Ko spet odženejo, jih denimo v rahlo zemljo in polagoma zalivamo, ko pa nastavijo liste, jih zalivamo nekoliko močneje.

NAŠI NA TUJEM

Dorsten (Nemčija). V nedeljo 26. oktobra je priredilo Jugoslovensko delavsko društvo Hercevo-Dorsten veliko veselico, združeno s trgatvijo grozdja. Sodelovala je znana kobilska godba. Prireditve so vodili rojaki: predsednik Florijan Tepež in člani Močnik Matevž, Druškovič Franc, Zupanc Martin, Kopač Jožef, Kandušer Jožef, Zupanc Franc, Zobec Ivan in Skobe Jakob. Iskrena zahvala vsem društvom, ki so se v tako velikem številu odzvala našemu povabilu. Pristrčna zahvala g. Bolhi za njegov obisk.

Creutzwald (Francija). V 12 letu starosti je umrla učenka Marta Čuješova, hčerka rojaka g. Čuješa. Bila je prav pridna učenka in so jo vsi hvalili. G. Čuješu naše iskreno sožalje, mali Marti pa bodi lahka tuja zemlja!

PREKMURSKI GLASNIK

Prekmurci se vračajo iz Amerike. Zadnje čase prihaja iz Amerike domov vedno več Prekmurcev. Vsi pripovedujejo, da je postalo življenje tudi v zlati Ameriki prav trdo. Delo se težko dobi, a kdor ga ima, dela le tri do štiri dni v tednu. Plača je sorazmerno z draginjo premala in težko si je kaj prihraniti. Zaradi tega ljudje vedno bolj mislijo na staro domovino. Vračajo se tudi taki, ki so bili že po 20 in več let v Ameriki.

ZANIMIVOSTI

× **Tudi rastline lahko omamiš.** Znanstveniki so ugotovili, da se dajo rastline enako kakor živali omamiti s kloroformom in drugimi omamnimi sredstvi. Nek angleški neravoslovec je z omamljenjem ustavil življenjski proces v celi vrsti rastlin. Pri tem je ugotovil, da kloroformirana rastlina mnogo bolje prenese presajevanje kakor v navadnem stanju. To velja tudi za velika drevesa. Kloroformirana drevesa so si kmalu po presaditvi opomogla in so se v redu dalje razvijala.

× **Ženska zapustila 15.600 dolarjev mački.** Ameriška bogatinka Maude Ide iz San Gabriela, ki je zapustila pol milijona dolarjev premoženja, je določila v svoji oporoki 15.000 dolarjev za vzdrževanje svoje 18letne mačke.

Listnica uredništva

Pittsburg. Pišite še! En odstavek smo črtali iz gotovih ozirrov.

Muta. Slika je za kliširanje pretemna. Pošljite morda fotografsko ploščo.

Ljubno. Slika sama na sebi predstavlja prav lep prizor, a je pretemna. Pošljite morda fotografsko ploščo in besedilo, kaj predstavlja!

ZA SMEH IN KRATEK ČAS

Prav ima.

Miha se v gostilni postavlja, kak imeniten govornik je in kako izvrstno je govoril na zadnji domači gasilski slovesnosti.

«Vi ste govornik?» se je začudil nekdo. «Saj ne znate niti pravilno slovensko govoriti.»

«Nič ne de», je odvrnil Miha. «Stari Rimljan Ciceron tudi ni znal slovensko, pa je vendar bil sloveč govornik.»

Mamica ne more biti vojak.

Sinko: «Čuj, očka, zakaj ni bila tudi mamica vojak?»

Oče: «Zato, ker ne bi hotela ubogati...»

Gospodinje, gospodarji!!!

RADI PREVELIKE ZALOGE PRODAJAMO PO ZELO ZNIZANI CENI - ZIMSKO BLAGO

ZA ZENSKO OBLEKE IN PLASCE:
VOLNENO BLAGO KREP,
TVED, VELUR, BARŽUN,
BARHEND, FLANELIN
ITD ITD

ZA MOZKE OBLEKE IN SUKNJE:
MODNE, ČRNE IN PLAVE
KAMGARNE, SPORTNE
ŠEVIOTE, LODNE, SUKNA,
DUBLE ITD ITD

IZKORISTITE PRILOŽNOST UGODNEGA NAKUPA

Posetite **trdko NOVAK Ljubljana Kongresni trg 15**

NASPROTI NUNSKÉ CERKVE

Številke v zakonu.

Jaka: «Jaz in moja žena sva eno.»
 Miha: «A jaz in moja stara sva deset.»
 Jaka: «Kako to?»
 Miha: «Moja žena je ena, a jaz sem poleg nje ničla.»

Pred usmrtnižo.

Na smrt obsojenemu sporoče, da bo zjutraj obglavljen. Mož se zasmeje, češ: «Usmrtilen ni nič posebnega. Sami se boste prepričali, da ostane miren do zadnjega trenutka.»
 «Ze mogoče,» pripomni ječar, «toda v zadnjem trenutku prav gotovo izgubiš glavo...»

Pri odvetniku.

Odvetnik: «Zaradi razžaljenja časti ga hočete tožiti? Zmerjal vas je z nosoročcem, pravite? Zakaj ga pa hočete tožiti tako pozno?»
 Jaka: «Ker sem šele danes v zverinjaku videl, kakšen nestvor je to.»

Zivinorejcem

priporočamo zanje jako koristno knjigo

Prva pomoč ponesrečenim živalim.

Napisal jo je živinozdravnik prof. dr. Kern. Okrašena je s 93 zelo poučnimi slikami in ima nasledno vsebino:

Sestava živalskega telesa, zdravlila, obkladki, masiranje, drgnjenje, o načinu kako se žival prisili da je mirna, o dviganju padlih ali bolnih živali, o ranah ter kaj je storiti v raznih slučajih nagle obolesi, kot pri poškodovanju rogov, poškodbi kopta in zakovanju, pri prišču med parklji, opeklin, strelh, zlomu kosti, zvitju, izčlenjenju, izpadu porodnice in maternice, izpadu danke, vnetju vimena, driski, zaprtju, koliki, napananju goved in ovac, pri tu ih pred

metih v požiralniku, pretresu možgan, solnčarici, nevarnosti zadusitve, zastrupitvi, ozebljenju, postopan u s popkom, mrzlici, omedlevici, kužnih boleznih itd. Vsak lastnik živali, ki se hoče obvarovati škode pri ponesrečenih živalih, bi moral imeti to knjigo. Knjiga, ki velja s poštnino vred Din 36-50, se naroča

v knjigarni Tiskovne zadruga v Ljubljani

Selenburgova ulica št. 3

Za zimsko sezijo se priporoča tvrška
Ceskuti & Zajc
 modna in manufakturna trgovina „Pod veškom“
 LJUBLJANA, Stari trg šte. 3

Barve, lake, firnež in drugo nudi
 najbolje in najceneje
„LUSTRA“ V. LAZNIK, Ljubljana
 Gosposvetska c. 12 (poleg restav. Novi Svet)

L. Mikuz
 LJUBLJANA, Mestni trg 15
DEŽNIKI

NA MALO

NA VELIKO

Ustanovljeno 1839

Telefon 2282

TREZVENOL

je edino sigurno delujoče, absolutno neškodljivo sredstvo proti pijančevanju ter je prinesel že mnogim tisočim mir in srečo v hišo. Tudi brez vednosti pijanca uporabljiv (pomeša se lahko v jedila in pijače). Pri zadostni uporabi pri 95%, vseh slučajev uspeh zagotovljen. 1 doza 20 tablet 45 Din, 1 steklenica 75 Din 3 steklenice 200 Din, 6 steklenic 350 Din.

Naslov za naročila:
„AURORA“ Sekt. 5^a, Novi Sad, Željeznička 38

Samo 130 Din
 rdeča ali rožasta odeja

Samo 150 Din
 krasna klot-odeja

Samo 43 Din
 sivo vzorčasta hanel-odeja

Razpošilja
Trgovski dom Stermecki, Celje 97
 Neodgovarjajoče se zamenja ali vrne denar.
 Zahtevajte takoj novi, veliki, brezplačni ilustrirani cenik z več tisoč slikami!

MALI OGLASI

Vsaka beseda 50 par. Najmanjši znesek 7 Din. Zenitni oglasi, dopisovanja in trgovski oglasi vsaka beseda 1 Din. Za pošiljanje ponudb in dajanje naslovov še posebej 2 Din. Znesek je oriložiti naročilu. Oglasni oddelk «DOMOVINE», Ljubljana, Prešernova ulica št. 4. Telefon št. 3492.

Sprejemem vajenca

ki ima veselje do čevljarstva obrta. Hrana in stanovanje v hiši. Pavel Rozman, čevljar, Srednja vas v Bohinju. 468

Poceni prodam:

dinamo-generator, 6 HP, rabljen; lokomobil Wolff, 18/20/24 HP, prevozno; hidravlično črpalko (Pfunger-Pumpe); bencinski motor, 8 HP; Dieslov motor, 50 HP, znamke Man, Hansburg; tovorni in osebni avto; magacinski transportni voz «Tiafero»; diro in konjsko opremo; dve težki vozni dvigalici; stare vele in jermenice; pletilni stroj; kompresor; parne ventile; plinsko peč za kopalnico; boiler s pečko za kopalnico; krožne škarje; žagine štanice; opalograf in kartotečno omaro; valjni mlin blizu Ljubljane.

Fr. Stupica, trgovina z železnico, Ljubljana, Gosposvetska cesta št. 1. 457

Kovači!

Najboljši trdi in melki koks in kovaški premog Vam nudi družba «Hirija», Ljubljana, Dunajska cesta št. 4n. telefon št. 2820. 80

ŠOFERSKA ŠOLA GOJKO PIPENBACHER

Ljubljana, Gosposvetska cesta 12. Vožnja in teorija. 432

Mlin s parom kamenov in dvema valjarjema,

na novo montiran, in okoli katerega je oral zemlje, je na prodaj. Po ugodni ceni se proda tudi 12 svinj in krava. Plačilo se izvrši lahko v dveh obrokih. — Prodajalec naslov se zve pri upravi «Domovine». 479

Urarska popravila

izvršuje najceneje in najpreizneje Franc Wölling, urar Ljubljana, Gosposvetska cesta 12. 470

Kmečko posestvo

v površini 10 oralov dam v najem z inventarjem, živežem in živino vred. Vse v prijaznem vinorodnem kraju v občini Ponikvi ob južni železnici. Najemnina po dogovoru. Več pove lastnik Jožef Jurše, Dolga gora, pošta Ponikva. 466

250 Din na dan

zaslužite lahko v svojem okraju. Pišite tovarni Person, Ljubljana, poštni predal 307. Priložite znamko za odgovor. 354

Fige in brinje za žganjekuho

najboljše kakovosti nudi najceneje Sever & Komp., Ljubljana, Gosposvetska cesta št. 5. 454

Čevljarstva vajenca

sprejemem takoj. Hrana in stanovanje v hiši. — Jože Perko, čevljarški mojster v Poljanah nad Skofjo Loko.

Učenka,

močna, zdrava, zanesljiva in poštena, se sprejme v trgovini z mešanim blagom na deželi; hrana in stanovanje v hiši. — Ponudbe na oglasni oddelk «Domovine» pod šifro «Samo pošteno». 477

Vitel (gepel) «Slovenija»

proda Jožef Kuralt v Zabnici št. 39 pri Skofji Loki.

GORENJCI!

Svetovnoznan KODAK FOTO APARATE dobite že od 145 Din navzgor

v DROGERIJI SINKOVEC, KRANJ, Glavni trg št. 189.

Uspeh Vam je zajamčen, tudi brez znanja o fotografiji. Pišite še danes, naj se Vam pošlje brezplačno cenik.

Zahtevajte brezplačni CENIK s 1000 slikami!

Pošiljam po povzetju Za neustrezajoče vrnem denar

5 let garancije

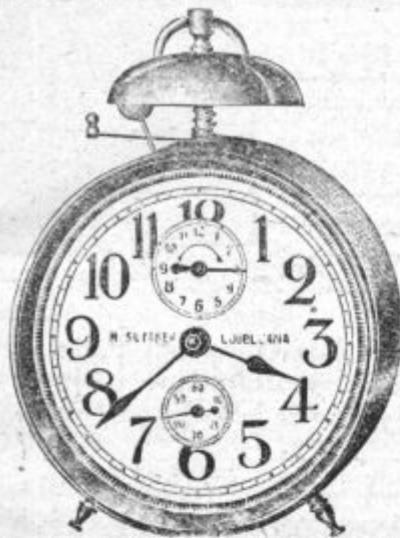

Srebro z 10 kameni 160 Din
 Zlato 320 Din

Anker 45 Din
 Ista, boljša, 2letna garancija 52 Din
 Ista, še boljša, 4letna garancija 72 Din

Budilka z 1 zvoncem 48 Din
 Ista z 1 zvoncem, najboljše kakovosti, 5letna garancija 70 Din
 Ista z 2 zvoncema, 5letna garancija 85 Din

A. Kiffmann, Maribor št. 143 c
 specialist samo za najboljše ure

Budiljke od Din 49 navzgor

Budiljke, stenske in žepne ure
kupite najbolje in najceneje pri
H. SUTTNER
LJUBLJANA 5, Prešernova ulica 4

Lastna protokolirana
tovarna ur v Svici

Budiljke iz lesa
od Din 84 navzgor

Zahtevajte cenik zastoj
in poštine prosto

Stenske ure,
ki gredo 14 dni
in bijejo, od
Din 380 navzgor

Srečna roka

najde vedno najprimernejše tudi pri negi zdravja. Imamo ljudi, ki se jim posreči, da ostanejo zdravi vse življenje. Mnogo ljudi uporablja že nad 34 let Fellerjev pristni lepo dišeči «Elsafluid», da se obvarujejo proti mnogim obolenjem in da znajo z njim koristiti tudi drugim ljudem ob revmatičnih, protinskih in nervoznostnih bolečinah potem ob bolečinah v hrbtu in križu, trganju, bodljajih, bolečinah v glavi in zobeh in slabih mišicah ter pri drugih boleznih olajšati bolečine in odvrniti bolezn.

Storite enako, pomagalo bo tudi Vam!

To notranje in zunanje slovito domače sredstvo in kosmetikum dobite v lekarnah in zadevnih trgovinah v pos. umskih steklenicah po 6 Din, dvo-nih steklenicah po 9 Din ali velikih steklenicah po 20 Din. Po pošti 1 zavoje z 9 poskusnimi ali 6 dvojnimi ali 2 velikimi steklenicami 62 Din, več takih z vojev mnogo ceneje. Po pošti se naroča pod naslovom:

EUGEN V. FELLER, lekarnar, Stubica Donja
Elsatrg 350. — Savska banovina.

Glasba osrečuje...

če jo slišite, prav posebno pa, če se sami z njo bavite! Ni treba, da je Vaš dom brez godbe! Stopite z nami v stik in si izberite primeren poceni instrument. Zahtevajte neobvezno ponudbo in

brezplačni veliki katalog!

Dobavimo Vam direktno iz tovarne v Nemčiji, odnosno prodajne podružnice v Mariboru.

Pišite takoj na naslov:

MEINEL & HEROLD
MARIBOR št. 104-B

NERVOZNOST,

splošna ohromelost, predčasna ovenelost, revmatizem in druge bolezni navadno izpodkopujejo organizem onih, čijih kri je onesčiščena z otrovi narušene izmene snovi (kakor sečne kisline, uratov, toksinov). Da se obvarujete različnih bolezni in da se jih rešite, je potrebno, da od časa do časa očistite kri omenjenih strupov s fiziološkim ekstraktom (kakor je «KALEFLUID» D. Kaleničenka) iz žlez mladih živali. Po izvršenem kurzu zdravljenja s «Kalefluidom» preidejo nervoznost, ohromelost, delovna nesposobnost, in prejšnji bolnik zopet redno normalno vrši vsakdanje svoje posle.

Gospodje zdravniki dobivajo «Kalefluid» zastoj zaradi njega preiskušanja. Detaljna literatura «Racij» nelno življenje se razpošilja brezplačno.

Obrnite se na naslov: Beograd, Kralja Milana 15. biro «Kurir», Miloš Marković. 463
«Kalefluid» prodajajo vse lekarnarje in drogerije.

Ako želite, da ostanejo Vaša gospodarska posopja z ostalim vred dobno rebarv na, morate nabavljati barve, pokost (firne), lake in druge tem slične redmete od no pri

DRAGU FRANZU

V LJUBLJANI, Stari trg št. 24 295

Postrežba točna.

Cene solidne

Blago za jesen in zimo

kakor tudi vse vrste pletenine lastnega izdelka kupite najceneje v trgovini

Anton Savnik
Skofja Loka

«SPLIT», A. D. ZA CEMENT PORTLAND, SPLIT.

Salomit

ZA POKRIVANJE
STREH
ZA OBLAGANJE
STEN
ZA ELEKTRIČNE
IZOLACIJE
CEVI ZA
KANALIZACIJE

General. zastupstvo «ALPEKO», industr. društvo, Ljubljana, Masarykova 25.

Pristopajte k Vodnikovi družbi!

Pljučne bolezni so ozdravljive!

Pljučna tuberkuloza - sušica - kašelj - suhi kašelj - sluzasti kašeli - nočno počenje - bronhijalni katar - katar grla - zastinjenje - buhanje krvi - izpiranje krvi - tesnoba - astmatično hropenje - bodljaji itd. so ozdravljivi.

Na tisoče ozdravljenih.

Pred uporabo.

Zahtevajte takoj mojo knjigo:

Po uporabi.

Nova umetnost hranjenja,

ki je že mnoge rešila. Ta se more uporabiti pri vsakem načinu življenja in pomaga, da bolezen hitreje prevladamo. Telesna teža raste in postopno poapnenje zaustavlja bolezen. Resni možje zdravniške znanosti potrjujejo vrhino moje metode in radi odobravajo nje uporabo. Čim prej se začne z mojim načinom hranjenja, tem bolje je.

Popolnoma zastoj

dobite mojo knjigo, iz katere lahko črplate mnogo potrebnega. Kogar torej bolezen muči, kdor se želi na nagel način temeljito in brez nevarnosti znebiti svojih bolečin, naj še danes piše po knjigo. — Naglašam ponovno, da dobite moje pojasnilo povsem zastoj, brez vsake obveze z Vaše strani, ter bo Vaš zdravnik gotovo pristal na ta od prvih profesorjev za izvrstno priznani

novi način Vašega hranjenja.

Zaradi tega je v Vašem interesu, da takoj pišete, pa Vas bo moje tamošnje zastopništvo vsak čas najbolje postreglo. — Črplate pouk in ojačeno voljo do življenja iz knjige izkušnega zdravnika. Ona vsebuje okrepčilo in življensko uteho ter se obrača do vseh bolnikov, ki se zanimajo za sedanje stanje znanstvenega zdravljenja pljuč.

Georg Fulgner, Berlin-Neukölln, Ringbahnstrasse No. 24. Abt. 621.

